

Przedpłata
w Krakowie:
 rocznie zhr. 16.—
 kwartalnie „ 4.—
 miesięcznie „ 1.35
Za odnośnienie ct. 20
Na prowincji:
 rocznie zhr. 20.—
 kwartalnie „ 5.—
 miesięcznie „ 1.70
Za granicą:
 miesięcznie zhr. 2.—

Numer zwykły 8 ct.
 Niedzielną 10 ct.

GŁOS NARODU

Wychodzi codziennie, z wyjątkiem dni poświęconych o godzinie 9 rano.

Ogłoszenia:
 Za wiersz 6 ct. Od wy-
 razu w drobnych ogłosze-
 niach 1½ ct.
 w „Nadesłanem“
 Wiersz zwykły 20 ct.
 Śluby, nekrologi,
 wiersz 40 ct.
 Do działu inseratów
 upelnomocniony
 Jan Strycharski.
 Rękopisów redakcja
 nie zwraca.
 Każda zmiana adre-
 su 10 ct.

Adres Redakcji:
 Kraków, ul. Karmelicka l. 22.

ZALOZYCIEL: JÓZEF ROGOSZ.
 Redaktor odpowiedzialny: KAZIMIERZ EHRENBERG.

Adres Administracji:
 Kraków, ul. Jagiellońska l. 7.

Od Wydawnictwa.

Wszystkich Szanownych prenumeratorów presimy o odnowienie przedpłaty, która wynosi:

Za miesiąc Marzec:

W Krakowie . 1 zhr. 35 Na prowincji . 1 zhr. 70

Wszyscy nowo przystępujący abonenci otrzymają bezpłatnie początek drukującej się w naszym dzienniku powieści p. t.: „Awanturnik“, przez Alfreda Assolant, jak również początek powieści p. t.: „Pan na Granowie“ (w formacie książkowym), pióra ś. p. Józefa Rogosza.

Za każdą zmianę adresu dopłaca się 10 centów.

Odezwa robotników katolickich

do Braci Włościan ze „Stronnictwa ludowego“.

W czasie namiętnych utarczek i walki wyborczej o mandat do Rady państwa z V kurji jeszcze raz odzywamy się do Was Bracia Włościanie ze słowem przestrogi. Czem jest socjalizm, jakie jego dążności, jaka miłość do ludu, my dawno wiedzieliśmy. I między Wami jeżeli były jakie wątpliwości, musiały zniknąć po ostatnim Waszem zebraniu w sali magistrackiej. Ci wrzaskliwi obrońcy wolności żydowskiej atakowali Was brutalnie, jak wrogów ludu, przewiskami bezczelnymi, groźbami łaskami i piekielnym wrzaskiem usiłovali rozbić spokojne obrady włościan! Tak samo jak my i Wy nasi Bracia nie macie się już co ludzi, przekonawszy się, jakie są zamiary tej żydowskiej partji. Główną zasadą tej bandy jest wściekła nienawiść do wszystkich, którzy się dobrowolnie pod komendą żydostwa poddać nie chcą! A zatem naszym wspólnym hasłem powinno być: „Bij przy wyborach solidarnie na socjalistę, sługę żydowskiego“.

Zwycięstwo nasze przy wyborach z V-tej kurji w okręgu naszym zależy od nas, od solidarnej naszej działalności. Ale tego właśnie między nami dotychczas brak! Jedynie rozbiście naszych głosów może się stać przyczyną zwycięstwa wroga katolickiego ludu! A na to się właśnie zanosi! Głosy włościańskie podzielał się między Waszego kandydata a naszego — żydzi zaś solidarnie, hurmą pójda za swym obrońcą — nawet chorych razem „z betami“ do urny poniosą — i to może być upadkiem naszej sprawy. Nie lekceważmy więc połączenia! Precz z rozdzieleniem! Do jedności Bracia! Przed postawieniem dra Szczepana Mikołajskiego na kandydata z Waszej strony z V kurji, wiedzieliście już Bracia o tem, żeśmy w kurji tej robotniczej postawili robotnika i rolnika **Feliksa Gawłowicza**. Jest to robotnik prawy, dobry katolik i Polak, ze zdrowym na nasze sprawy poglądem, kochany przez nas wszystkich dla swego charakteru i zacnych zasad. O jego zapatrywaniach mogliście przeciw wiedzieć choćby z *Głosu Narodu*. Przed Wami wszystkimi stać nie miał jeszcze sposobności, bo do ostatniego czasów zajęty był ciężką pracą. Nie mógł przeciw pozwolić na to, żeby żona i 6-oro dzieci głód cierpiały, dlatego, żeśmy mu kandydaturę na posła oddali. Wezwany zaś na Wasze zebranie, stawić się osobiście nie mógł, bo tego właśnie dnia musiał wyjechać do Tarnowa na zjazd delegatów robotniczych. Usprawiedliwił się też z tego przed Wami telegraficznie.

Wiedząc o tem wszystkim, byłoby z Waszej strony najszlachetniej i najpolityczniej, gdybyście byli na zgromadzeniu kandydaturę Waszego brata poparli. Tymczasem postawieniem osobnego kandydata w osobie dra Mikołajskiego, przyczyniliście się

Bracia do rozbiścia i rozdzielenia naszych sił. A tego żadną miarą nie powinniście byli dopuścić, jeżeli Wam w istocie idzie o pokonanie kandydatury sługi żydowskiego, który od lat 7 żyje w Krakowie i wszystkich używa cyrkowych koziołków, żeby swoją kandydaturę koniecznie przepchać. Sam dr Mikołajski wyznał w swej mowie, że w samem łonie Waszego stronnictwa odzywały się głosy za tem, żeby nie przeszkadzać socjaliście, gdyż to jedyny okrąg, w którym kandydat robotniczy ma szansę przejścia. Od tego zamiaru — jak mówił — odwiódł Was tylko napaści socjalistów na Was, na Wiarę św. i szalona a zębna dla ludu ich agitacja.

Jeśli tak, skoro postawiliśmy kandydaturę polskiego i katolickiego robotnika, dlaczego dla nas nie mieliście tej sprawiedliwości, żeby nam nie przeszkadzać? Wściecie przecież Bracia, że to jedyny okrąg, w którym możemy przeprowadzić kandydaturę robotnika! Otóż to był gruby błąd! Wszak między nami a Wami nie ma tak strasznych różnic, któreby Was zmuszały do zwalczania kandydatury katolickiego rolnika i robotnika, przez nas postawionej! Przecież już na zgromadzeniach przedwyborczych, na których przemawiali ze stronnictwa ludowego pp. dr Mikołajski, dr Bardel, dr Szaflarski, n. p. w Zakrzówku, w Dębiniu i indziej, Przyjaźniacy nasi szli solidarnie z Wami przeciw socjaliście, pocóż teraz to rozdzielenie i wzajemne sobie szkodzenie? Oświadczenie p. Stapińskiego na Waszem zgromadzeniu, żeby „nie popierać kandydatury tego, którego postawili księża“, było fałszywe i nietaktowne! Trzeba raz skończyć Bracia z napaściami na księży, bo to do niczego nie prowadzi. Widzieliśmy też, że na to oświadczenie p. Stapińskiego, sami obecni włościanie wcale nieduwzacznie głowami ruszali! Najpierw nieprawdą jest, jakoby Feliksa Gawłowicza li tylko księża stawiali na posła. Postawiliśmy go sami, a księża nas tylko poparli. Przecież tego im chyba nikt zabronić nie może. Cóż w tem złego pytamy — że księża wraz z nami stawiają kandydaturę chłopu i robotnika?! Wszak z tego cieszyć się tylko i przyklasnąć trzeba. Księża między nami szczerze pracują, i gdyby był który z nich kandydaturę postawił, znaczna część robotników katolickich poszłaby za nim. Oni tego nie uczynili, lecz usunęli się twierząc: „Pracować z Wami chcemy — mandatów odbierać nie myślimy!“ — I za cóż tu na nich napadać!? Wszelki nietakt i nienawiść nieuzasadniona szkodzi naszej sprawie i zabija ją — ale nam nie pomaga! Dr Szczepan Mikołajski jest tak wybitną osobą w stronnictwie Waszem, że jeżeli będzie chciał być Waszym posłem — gdziekolwiek we Waszej kurji przeprowadzić go możecie. A zatem nie ma najmniejszej racji, żeby jego kandydaturą w jedynej naszej kurji wprowadzać rozdzielenie i rozbiście waszych katolickich głosów. Ceniśmy słusnie postępek dra Kasprzaka na Śląsku, którzy wspaniałomyślnie rzekł się kandydatury na rzecz włościanina Giencały, żeby nie rozbić głosów na korzyść jakiegos Niemca, z uznaniem też przyjmujemy postępek dra Mikołajskiego, jaki mu podyktuje sumienie i wzgląd na zwycięstwo naszej sprawy wspólnej!

Rozważcie Bracia włościanie te słowa przestrogi braterskiej i niedopuszczcie do upadku naszej sprawy — a do zwycięstwa wroga ludu! Precz Bracia kochani ze zawiścią i rozdzieleniem naszym! Miejmyż w tej krytycznej chwili dla siebie więcej wyrozumiałości i politycznego rozumu! Do zgody, do solidarności, w jedności Bracia włościanie a zwyciężymy! Wy dosyć będziecie mieć posłów ze swego stronnictwa — między którymi i dra Mikołajskiego możecie gdzieindziej przeprowadzić — dopomóżcież i nam po bratersku do zwycięstwa na tej jedynej placówce!

Zdrady ze strony naszego kandydata się nie bójcie, bo to co Was boli i gniecie, dolega też i nam wszystkim. Idźmyż więc w V-jej kurji solidarnie za naszym kandydatem włościaninem i robotnikiem **Feliksem Gawłowiczem**! Sprawa nasza wspólna i cały lud polski niech żyje!!

Komitet katolickich robotników.

Gawłowicz do Daszyńskiego.

Na ogłoszony w naszym dzienniku list otwarty kandydata katolicko-demokratycznego Feliksa Gawłowicza, p. Ignacy Daszyński odpowiedział „grzeszcznej odpowiedzi słów parę“ naturalnie... w żydowskim *Dzennyku*. Gawłowicz prosi nas o zamieszczenie odpowiedzi na tę odpowiedź. Pismo Feliksa Gawłowicza brzmi jak następuje:

Panie Daszyński!

Na kilka słów prawdy, jakie do pana napisałem, raczyłeś mnie panie Daszyński zaszczycić odpowiedzią. Długów, zwłaszcza u socjalistów mieć nie lubię — więc oddaję, com winien. Odpowiedziałeś pan — jak się spodziewałem — pogardą! To jedyna odpowiedź, jaka mogła sprawić przyjemność katolickiemu robotnikowi: pogarda ze strony socjalisty, wroga Wiary, Ojczyzny i katolickiego ludu — a serdecznego przyjaciela żydów! Jestem w oczach twoich — jak piszesz — „zerem“. Nie dziwota! W oczach twoich panie Daszyński nietylko ja, ale wszyscy i wszystko, co ci nie służy i ślepo za panem w błoto żydowskie nie lezie — jest zerem! Zerem jest dla pana Wiara nasza św., bo ją nietylko uważacie za piątą kołozą u wozu, ale ją bezczęście po żydowskich szynkach, szydzicie z jej świętości w waszych piśmiidłach. „Zerem“ jest dla pana Ojczyzna, boście ją w jednym z waszych pism nazwali „papugą narodów“ i potępiacie „przywileje narodowe“ — jak to stoi czarno na białym we waszym programie. „Zerem“ jest dla pana lud polski włościański, na którego zebrania — wy obrońcy wolności zgromadzeń — w karczemny sposób napadacie. Może pan zapomniął, kiedy to było? więc przypomnę. Tu u nas w Krakowie napadliście na włościan zgromadzonych na wieczorku Kościuszkowskim w „Sokole“ — a teraz świeżo napadliście w sali magistrackiej na włościan, którzy spokojnie naradzali się, kogo postawić na posła! Mimo to pan jeszcze masz czoło lizać się temu ludowi, żeby pana wybrał swoim posłem. „Zerem“ w oczach pańskich jest dalej nasze Duchowieństwo, Biskupi i Kapłani, których pan szarpiesz w piśmach, obrzucasz szyderstwami i obelgami w szynkowniach wobec żydowskiej gawiedzi. „Zerem“ dla pana jest własność prywatna wielka, czy mała chłopska, kiedy ją chcesz oddać państwu — a nas myślisz chyba zrobić parobkami żydowsko-socjalistycznej międzynarodówki! „Zerem“ dla pana jest szczęście naszych rodzin, kiedy nam radzisz wolną miłość — a dzieci nasze chcesz oddać na pastwę zepsucia i niedowiarstwa przez zaprowadzenie szkół bezwyznaniowych!

Czyż wobec tych wszystkich „zer“ — ja biedny robotnik miałbym się gniewać, że jestem w oczach pańskich zerem? Nie — panie Daszyński — to chluba dla mnie i zaszczyt! Dlatego cieszę się niezmiernie, że jak pan piszesz, nawet nie wiesz „jak wyglądać“. Ja nie ciekaw pańskiej znajomości. Tak samo też myśli cały nasz lud włościański — kiedy pana i jego płatnych naganiaczy, pędzi od swoich chałup łaskami. (Lusina, Skawina, Batowice i inne). Co lud polski o panu myśli — to słyszę codziennie na zgromadzeniach przedwyborczych.

Jedno tylko dla pana nie jest „zerem“ — a tem jest: żydostwo. — Ono widzi w panu swego proroka i obrońcę, ono pana nosi na rękach, bo widzi w panu „asekuratora“ swoich kapitałów i wyzysku! Ale żydowskiego mandatu panu nie zazdroszczę! Któż to się łasił żydom na Podgórzu jeśli nie pan? Kto popierał kandydaturę pańską, jeśli nie żydzi Gross i Feldman, który żeby panu mandat zapewnić, miotał się na jednego z naszych najczcigodniejszych kapłanów. Taki to lud roboczy chce cię mieć panie Daszyński swym posłem, żeby — jak pisali żydzi w odezwie — „mieć w panu obrońcę żydowskich interesów!“ Jestem prostym, biednym chłopem polskim — ale bym się spalił od wstydu, gdyby mnie taki „lud roboczy“ chciał mieć obrońcą wyzysku żydowskiego! Dlatego my-

liz się panie Daszyński pisząc mi: że „jako robotnik służę wrogom sprawy roboczego ludu“. Ja sprawę robotniczą więcej od pana kocham, bo sam jestem robotnikiem i krwawo na chleb powszedni pracuję — ale pojmuję ją po katolicku, po Bożemu, po polsku — a nie po żydowsku. Nienawidzę tylko garbowania naszych skór, jakiego się dopuszczają na nas ci przedewszystkiem, których pan jesteście tak gorącym obrońcą.

Mylisz się też szan. panie Daszyński, mieszając moją kandydaturę „z obrzydliwą — jak mówisz — intrygą klerykalnych gadzinowców“ i nazywając mnie „fikcją jezuicką“; Mogę pana zapewnić, że napasać na duchowieństwo nie poprawisz pan doli robotniczej, ale to pewna, że oburzysz na siebie wszystkich ludzi po polsku i katolicku myślących. Przyklasną ci tylko żydzi i niedowiarki — a ci chyba polskiego ludu nie stanowią.

Księża miewają u nas nauki katechizmowe w niedziele i święta dla nas i dla naszych dzieci i za to się im wdzięczność należy. Pracują też z nami po „Przyjaźniach“, a do tego mają bodaj takie prawo jak pan i żydzi do macherki po „Siłach“. Wszak wy panowie na robotnika monopolu jeszcze nie macie!? Kiedy zaś robotnicy katolicyzy postawili moją kandydaturę, księża nie wysunęli się naprzód, ale poparli kandydaturę robotniczą. Cóż księża winni, żeś pan inaczej postąpił i siedmioletnią żydowską macherkę chcesz skończyć mandatem poselskim! Gdzież tu ta „obrzydliwa intryga klerykalna“, na którą się pan tak sierdzisz? Gdyby chodziło o oddanie wet za wet, ja słuszniej, panie Daszyński, mógłbym nazwać pańską kandydaturę „fikcją żydowską“, a pana samego „świadomym wykonawcą obrzydliwej intrygi żydowskich gadzinowców“. Ale mniejsza o to.

Jedynym powodem tak pierwszego, jak i tego listu, były proste napasań i fałszywe świadomości rozsiewane przez was socjalistów w tym celu, aby kandydaturę katolickiego robotnika utrudzić. Chciałem je publicznie napiętnować jak na to zasługują i pokazać, jakimi jesteście obrońcami robotników i wolności wyborczej. Nie wiesz pan nawet, jak wyglądam, a jednak żeby przepchać kandydaturę socjalistyczno-żydowską, używacie oszczerstw i bezczelnych kłamstw na moją osobę. Jak wyglądam, czem jestem, czem się trudnię — wiedzą ci, którzy moją kandydaturę postawili, t. j. robotnicy i włościanie, z którymi razem ciężko na kawałek chleba pracuję. Wam ze mną, panie Daszyński, walczyć wolno, ale bronią uczciwą, nie oszczerstwami, na jakie was tylko stać!

Kończysz panie Daszyński swój list „politowaniem dla mnie. Za litosć ze strony pana dziękuję. Pozwól, że i ja skończę politowaniem, dla tych biedaków zbałamuconych, którzy ślepo dają się panu prowadzić... do jatek żydowskiej niewoli i żydowskiego wyzysku. Oto moja odpowiedź.

Kończę to pisanie słowy: Wiara nasza św., Ojczyzna i sprawa katolicko-ludowa niech żyje!
Feliks Gawłowicz,
rolnik i robotnik z Dąbia.

4) Połączenie obszarów dworskich z gminami.

(ob. numer 40-ty „Głosu Narodu“).

Ale słyszymy już ogólny wykrzyk obszarów dworskich, wszak te dwory już dosyć dźwigają ciężarów, już się pod nimi uginają, już ich tyle przeszło w ręce żydowskie, czyż chcecie, aby i reszta tą samą drogą poszła? Na drogi demagacie się wszelkich ofiar, na szkoły i kościoły ponosimy już ofiary nad siły, jeszcze na przybyły nowy ciężar na wydatki gminne? Tego już za wiele! — To prawda, że ciężary są ogromne, to prawda, że te dworki już ledwie dychają, my to widzimy z bliska dobrze i nad tem bolejemy, lecz przypatrzcie się panowie, ile więcej ciężarów dźwigają chłopci? uznajcie jak nierówna miarka zawsze dotąd dla nich istnieje. Przecież oni ani jednego niestusznego ciężaru na was nie zwalają, oni proszą tylko o sprawiedliwą i jedną miarkę, bo oni swym ciężarom już poddać nie mogą. Przypatrzcie się ich biedzie i nędzy; nie mają za co butów swym dzieciom sprawić, aby mogli w zimie chodzić do szkoły, nie mają za co kupić książki dla dziecka, lub tabliczki i zeszytu. Przypatrzcie się tym dzieciom w kościele w porze zimowej. Żadnego ciepłego okrycia, prosta płótnianka, lub bluzka płócienna, która ma im służyć tak na lato jak i na zimę. Przecież rodzice są najczulsi dla dzieci, jeżeli ich inaczej nie ubierają, to nie dlatego, że nie chcą, lub nie umieją, tylko że nie mogą. Moglibyśmy inne dowody nędzy naszego ludu przytoczyć, lecz nie chcemy jej zbyt realnie malować.

Ależ do połączenia obszarów dworskich z gminami my posłowie sejmowi dopuścić nie możemy, boby wójt był wtedy zwierzchnikiem dziedzica we

dworze; temu chcemy zapobiedz przez gminy zbiorowe. Słaby to pozór. Przecież dziś ten wójt jest zwierzchnikiem w gminie ks. proboszcza, kierownika szkoły, poczmistrza i t. d., a ci dotąd nie utyskiwali, że im to zwierzchnictwo w czem ubliżyło. Tem mniej ubliżyć może właścicielom obszarów dworskich, bo jeżeli dotąd wójt nisko się kłania swemu proboszczowi, nauszycielowi i dziedzicowi, tak samo po wcielaniu obszarów dworskich, a nawet jeszcze niżej kłaniać się będzie, bo p. dziedzic będzie miał obok proboszcza wielki wpływ w Radzie gminnej. Raczaj tego połączenia gminy bać się powinni, by właściciele obszarów dworskich nie pozwalali sobie za wiele rządzić w gminie!

Chcemy połączenia obszarów dworskich, by wydatki dla dobra wspólnego wspólnie dźwigać. Jeszcze jednej małej korzyści spodziewamy się z tego połączenia. Datki konkurencyjne na budowę szkół i na utrzymanie szkół składają dziś tak gminy jak obszary dworskie osobno do rąk Rady szkolnej miejscowej. Gminy, pobrawszy odpowiednie kwoty z urzędu podatkowego, zawsze w swoim czasie składają je przewodniczącemu Rady szkolnej miejscowej. Inaczej postępuje wiele bardzo dworów. Proszę przeglądać wykazy i zamknięcia rachunków w Radzie szkolnej okręgowej, a łatwo się przekonamy, jak często obszary dworskie z takimi datkami zalegają nieraz po lat kilka. Rada szkolna miejscowa, nie chcąc obrazić p. dziedzica, nie śmie upomnieć nalegać, czeka cierpliwie, aż jej w końcu cierpliwości braknie i zmuszona jest żądać egzekucji. Skoro obszar dworski będzie wcielony do gminy, zniknie i ta niewłaściwość, urząd podatkowy ściąganie całą należność tak od gmin, jak i dworów i wypłaci Radzie miejscowej. Będzie mniej kwasów i gniewów w każdej gminie.

Tak samo będzie z projektowanym 10% dodatkiem na drogi, który według przedłożonej Sejmowi nowej ustawy drogowej ma być wyplatany z osobna przez obszary dworskie zarządom miejscowym drogowym. Będą więc znowu nowe kwasy. Usunąłmy te kwasy z gminy, a będzie dobre życie między dworem a gminą. Panowie konserwatyści chcą znaleźć na to lekarstwo w gminach zbiorowych. Lecz czy to będzie lekarstwem? Nie — nie będzie. Bo któraż to czynność można odjąć gminom a przekazać gminie zbiorowej? Ani spraw przynależności do gminy, ani policji drogowej, ani polowej, ani nad czeladzią, lub nad obyczajnością publiczną. Chyba opiekę nad ubogimi i polięcie zdrowia, a wtedy gminy zbiorowe będą budować szpitale, utrzymywać lekarzy okręgowych, akuszerki okręgowe. A czy nas stać na szpitale gminne, lekarzy i akuszerki okręgowe? Może zechcą gminy zbiorowe utrzymywać wspólną straż ogólną, wykonywać lepiej ustawę badowniczą dla gmin. Ależ i na to nas obecnie nie stać. Wobec teraźniejszego ubóstwa naszego ludu jeszcze długo musimy patrzeć na to, jak ołtop mieszkać będzie razem z bydłami w dymnej hacie.

Czy może poruczony zakres działania może być odjęty gminom, a przydzielony gminom zbiorowym? Czy nacelnik gminy zbiorowej lub jego pisarz może znać wszystkich członków gminy, czy może wiedzieć, który popisowy mieszka w gminie lub wysygnął do Ameryki, kto może płacić takse wojskową, jaki spadek pozostał po tym lub owym, do kogo egzekutor podatkowy ma się udać na egzekucję. Nie, on musi się z tem odnosić do wójta, ten wykazy będzie przysyłał do gminy okręgowej, a ta do starostwa. Gminom ani jedna relacja nie ubędzie, tylko będzie przechodzić przez alembik gminy zbiorowej, a ta mając uczonego pisarza z płacą 200 lub 300 złr. rocznie, wystylizuje referat do starostwa. Starostwo będzie miało tę przyjemność, że rozumne i jędne piśmie odczytywał będzie, gminom zaś nie ubędzie ani jeden kawałek, tylko przybędzie im nowy ciężar na pisarza okręgowego, który będzie dźwigał wspólnie z dworem. Dziękujemy za to. Lepiej już niech dwory nie płacą tych nowych podatków, a gminy niech będą od nich wolne.

Gminy muszą się bronić przeciw nowym i nie potrzebnym podatkom, bo dotychczasowych udźwignąć nie mogą.

ZE ŚWIATA.

Wiedeń d. 24 lutego.

(List oryginalny Głosu Narodu).

Z bieżącej chwili.

Stosownie do życzenia Redakcji, bym dla piątkowych numerów Głosu Narodu przysyłał wam jakieś krótkie streszczenia, rzut oka na wypadki ostatnich tygodni, czyniły to dzisiaj odrazu. Nie ma co zastanawiać się długo, od czego zacząć. Punktem, około którego kręcimy się dziś jak koniki karuzeli, są bezwątpienia przyszłe wybory do Rady państwa, mogące według jednych, mające według drugich zmienić postać ziemi. U nas w Wiedniu, taka sama walka jak i u was w kraju; podobny sposób prowadzenia jej, podobne elementy biorą w niej udział. Zmieniło się tu wszystko ogromnie od lat sześciu. Potężna jakis czas partja liberalnych żydów, zbankrutowała dziś przez

czegoś własnych zasad, dążności i przekonań. Więc wrota walki z innym przeciwnikiem. Na polu bitwy widzimy cztery wojska.

Najprzód partja *Christlich Socialen*, socjaliści chrześcijańscy, o zdrowych dążnościach antysemitycznych. Stronictwo to, tusamo co nasze stronictwo katolickie ludowe. Stronictwa zaś tego nie nazwiemy chrześcijańsko socjalnym u nas w kraju — nazwy tej, acz może bardzo rozumnej i najwłaściwszej, nadużył, niestety, Stojakowski dla osobistych celów, by później bez wstydu zaciągnąć się w szeregi największego wroga *Christlich-Socialen* — w szeregi Daszyńskiego. Na czele stronictwa tego stoi dr Lueger, wiceburmistrz miasta Wiednia. Człowiek mądry i prawy, pracowity i nieskazitelny charakteru. W parlamencie wiedeńskim występował on ostro przeciw panom z Koła polskiego, którzy przez rząd dali się użyć jako narzędzie przeciw niemu i stąd jednostronnie rozciągnął niechęć swoją na całą szlachtę polską. Jest to jedyny punkt widzenia jednostronny u tego człowieka, który zresztą rozumiał zawsze interes ludu polskiego.

Drugim wojskiem to tak zwane katolickie stronictwo ludowe. Na czele jego dep. Dipauli i Ebenhoch. Kokietyują oni z antysemityzmem i uczucia te niewątpliwie są szczere, nie objawiają się one wszelako oficjalnie. Stronictwo stoi na gruncie ściśle demokratycznym i katolickim.

Trzecią partję tworzą t. zw. *Deutsch-Nationalen* partja narodowców niemieckich. Pod dowództwem Steinwendera, Dötza i Haucka bronią oni interesów narodowościowych, z tego punktu widzenia są również antysemitami, odznaczają się zaś, wstrętą dla nas, miłością do Prusaków, występują zżarciem tak przeciw Polakom jak i przeciw wszystkim Słowianom austriackim, którzy przecież tworzą większość w naszej monarchji. Ideałem ich jest zjednoczenie wszystkich Niemców w jedną całość pod egidą Prusaków. Teorii tej nie będziemy roztrząsać, nie należy ona, ściśle biorąc, do zakresu naszego przedmiotu; ostatnie wypadki w parlamencie berlińskim przypomniały nam żywo bezwzględna nienawiść rasową Prusaków do wszystkiego co polskie, stąd też sympatje narodowców są nam wstrętne. Idziemy dziś do urny wyborczej razem. Złączył nas tu przypadek — wspólny kierunek antysemitki, dla nas najważniejszy — dla nich przypadkiem zmieszany z ich sprawą.

Wreszcie czwarta armja: socjaliści pod wodzą żyda, Adlera, redaktora *Arbeiter-Zeitung*. Adler ten to dusza socjalizmu austriackiego. Pod rządami tego żyda jest również wasz krakowski Daszyński, który tak tańczył musi, jak mu zagra Adler na swoich skrzydkach żydowskich.

Oto te cztery wojska, które dziś stoją na polu bitwy. Walczą one z sobą o przyszłość, o rezultat przyszłych wyborów. Walka, która się rozegrała niedawnymi czasy przy wyborach do austriackiego Sejmu, a zakończyła się świetnem zwycięstwem antysemitów — walka ta stoczona będzie niebawem przy wyborach do parlamentu. Z urny powychodzą nowe nazwiska. Będzie to niewątpliwie nowe zwycięstwo zdrowych idei, tychsamych, które zwyciężyły w Sejmie dolno-austriackim. Spodziewać się należy, że i na ławach polskich urzemy reprezentantów demokracji katolickiej. Do nadziei zaś tych upoważniają nas w zupełności sprawozdania z ruchu przedwyborczego w Galicji, gdzie zdrowa i młoda myśl potrafiła w tak krótkim czasie tak znaczne zrobić postępy. W walce tej będą brać udział cztery te wojska: z jednej strony socjaliści — z drugiej trzy tamte stronictwa, walczące narazie dla tej samej idei. Bo nie trzeba się łudzić: dzisiaj nie idzie o to, czy zwycięży jakaś partja Dipauliego czy Luegera, Steinwendera czy Adlera? Dziś walka jest daleko ważniejsza; jest to walka wielkiej idei, w której ludzie i stronictwa są raczej narzędziami w rękę prawdy i historii. Dziś idzie o to, czy zwycięży socjalizm, czy katolicka demokracja. To jest walka jedyna, o tej rezultat idzie — to walka, w której rozstrzygnięciem być musi pytanie: Chrześcijanin czy żyd? *Swj.*

Z KRAJU.

Wybory do parlamentu.

Z Nowego Targu piszą do nas 22 b. m.: Dziś odbyło się tu w sali Rady powiatowej zgromadzenie ludowe zwołane przez b. postępa Jana Potoczka. Zgromadzonych było około 400 osób włościan, inteligencji i kilku księży. Zgromadzenie otworzył o godz. 12 w południe ks. Krawczyński, marszałek rady powiatowej, dziekan i proboszcz w Ludźmierzu, udzielając głosu postępczowi. Potoczkoowi. Poseł Potoczek w krótkim przemówieniu przedstawił zgromadzonemu ważniejszą sprawę, któremi się w Radzie państwa zajmował.

Następnie otworzył przewodniczący dyskusję nad sprawozdaniem, w której zapytywano Potoczka o kwestję solidarności Koła polskiego, o utworzenie sądu obwodowego, o gimnazjum w Nowym Targu i t. d. następnie obywatel Lgocki podziękował posłowi Potoczkoowi za obronę sromowickich chłopów więzionych przez Węgrów. Wreszcie przewodniczący na

wniosek p. Lgockiego postawił pod głosowanie uchwalenie wotum zaufania dla p. Potoczka i jego kandydaturę na IV kurji, co zgromadzeni z okrzykiem „niech żyje nam“ jednogłośnie uchwalili. Następnie przewodniczący otworzył dyskusję nad kandydatem z V kurji. Pierwszy w tej sprawie głos zabrał jeden z urzędników podatkowych, stawiając na kandydata z V kurji w okręgu sądeckim p. Znamirońskiego, właściciela Hotelu i burmistrza z Krynicy. Po nim zabrał głos p. Znamiroński, przedstawiając swój program i obiecując, że w razie, gdy zostanie posem, starać się będzie o podniesienie chowu bydła, o sąd obwodowy i o gimnazjum w Nowym Targu i t. d.

Ksiądz proboszcz z Ostrówka zapytał p. Znamirońskiego jakie stanowisko będzie zajmował w Radzie państwa w stosunku do kościoła katolickiego? na to odpowiedział p. Znamiroński, że jest katolikiem i Polakiem i t. d., odpowiedź p. Znamirońskiego nie zadowolniła księdza interpelanta, dlatego odpowiedź jego nazwał on zbyt ogólnikową, nie wystarczającą, urywkową. Również i adwokat Nowotny ostro krytykował mowę programową i odpowiedzi p. Znamirońskiego, to samo uczynili też i p. Lgocki i dependent adwoka Greislera. Wreszcie delegat Związku chłopskiego Maciuszek, członek Rady powiatowej nowosądeckiej sprzeciwił się kandydaturze p. Znamirońskiego, robiąc mu zarzut, że przy ostatnich wyborach do Sejmu, był popierany przez socjalistów i stronnictwo rzeszowskie — nawet i kielbasy miały być przytem w użyciu. Natomiast postawił mowa kandydatę p. Stanisława Potoczka, na którego kandydaturę wedle niego chłopi sądecki i inni już się zgodzili. Przewodniczący nie poddał jednak tej kandydatury pod głosowanie, oświadczając, że dziś nie jest czas potemu i że niebawem odbędzie się w Nowym Targu zgromadzenie, na którym będzie się stawiać i rozpatrywać kandydatury.

W końcu pierwszy iniejator kandydatury p. Znamirońskiego, w ciętej przemowie odpierał zarzuty, jakie poprzedni mowcy p. Znamirońskiemu zrobili.

AWANTURNIK.

POWIEŚĆ

(19) przez

Alfreda Assolant.

[Dalszy ciąg].

— Zdaje się, że panowie jakobini odnieśli kilka zwycięstw... nie wiem gdzie... nad Renem, Skaldą lub Mozela. Wskutek tego jakobini Aubussonu chcą wydać bal, a ja oświadczyłam w twojem imieniu, że podpisuję na ten cel 300 liwów w asygnatach.

— Ale... — wtrącił jeszcze.

— Trzeba myśleć o naszym nieprzyjaciołom — przerwała matka niecierpliwie. — Nasza radość jest dla nich rękojmią bezpieczeństwa. Podług gdy ty będziesz tańczył, oni zapomną czatować na twego ojca.

— Ale czy godzi się podawać rękę nieprzyjacielowi.

— A godzi się jeść z nim omlety?

To zamknęło mi usta.

Zresztą bal republikański nie miał w sobie nic wstrętnego. Mając lat osmnaście, tańcowałyby się i na wulkanie, jak powiedział, nie wiem już kto. Tembardziej więc można było tańczyć na woskowej posadzce ratusza w Aubusson.

A przytem bal dany na uczczenie zwycięstwa Rzeczypospolitej, musiał koniecznie zgromadzić rodzinę wszystkich patryjotów z Aubusson, z czego wynikał niezbity pewnik, że obywatelka Klelja nie omieszkła zaszczyścić balu swoją obecnością.

Na tę myśl serce mi silniej uderzyło, odpowiedziałem, że chętnie pojędę na bal sankiulotów, jeżeli to matce zrcbi przyjemność.

Czy ja ujęła moja powolność, czy też odgadła prawdziwą przyczynę, nie wiem; a zresztą rzecz to obojętna. Matka myślała, że posyłając mnie na bal, spełnia czyn głęboko polityczny, polityka bowiem była jej silną, albo raczej słabą stroną; mniemała, że oszuka jakobinów, każąc mi tańczyć z ich córkami.

W zamian za to postarała się zatrzymać mnie w Grangeneuve, wynajdując rozliczne i coraz to nowe zajęcia, tak że przez cały tydzień nie mogłem się wyrwać do Nenvic i choć raz zobaczyć Klelję.

Ale, jak wkrótce zobaczycie, na nic się nie przydała ta przezorność.

XIII.

Bal w Aubusson miał się odbyć w nocy z 30 „nivoise“ na 1 „pluvioise“ roku „pluvioise“ roku II (19 na 20 stycznia 1794). Ta straszna data nigdy

nie wyjdzie mi z pamięci. Kilku zdziwiałych republikanów domagało się z początku opóźnienia balu o jeden dzień, tak, aby przypaść w rocznicę śmierci „tyrana Kapeta“, a obywatel Dupuy, jeden z głównych agitatorów festynu, był nawet tego zdania, że taki zbieg dat stanowiłby doskonały sposób rozróżnienia prawdziwych patryjotów od fałszywych, gdyż ci wszyscy, którzyby odmówili w tym dniu przybycia na bal, zdadziliby się tem samem, iż są zwolennikami Burbonów.

Na szczęście, zdanie umiarkowane przemogło. Klelja zrobiła uwagę, że bal miał być dany na cześć zwycięstw narodu francuskiego, a nie wyroków sprawiedliwości i że ani ona, ani jej przyjaciółki nie mają ochoty upamiętniać zabawę rocznicy czyjejkolwiek śmierci. Klub jakobinów i srogi Brutus pierwsi poddali się tej uwadze.

Trzydziestego „nivoise“, około 3 po południu wjechałem do Aubusson konno na moim kasztanie. Matka, która chciała, aby Fénestrange zaćmił wszystkich jakobinów z całego obvodu, ubrała mnie z największą starannością, stosownie do mody ówczesnej.

Miałem więc na sobie piękny, błękitny frak, podobny do tego, w jakim paradował pan Robespierre w uroczystości Najwyższej Istoty; białą kamizelkę z szerokimi wyłogami, krótkie spodnie, pończochy i biały krawat, który mnie zmuszał zadzierać nos do góry, jak to czynił kawaler de Saint-Just.

Wszystkich zebranych na balu zdziwiło niezmiernie moje przybycie; w samej rzeczy nie było to miejsce odpowiednie dla młodego człowieka, którego ojciec skazany był na śmierć jako emigrant; matka moja byłaby to bardzo dobrze zrozumiała, gdyby nie uważała za rzecz niezbędną wywiesić jakobinów w pole.

W gruncie rzeczy jej pomysł nie zdziwił nikogo; równie głęboko polityczną, byłoby rzeczą pozostać w domu przy kominku i pozwolić jakobinom obchodzić swoje zwycięstwa we własnym kółku; ale matka chciała, abym był na balu, a myśl, że ujrzę Klelję i uściskę jej rączkę, usuwała mi z przed oczu wszelkie przesady i rozumowania.

Oczekiwanie moje przynajmniej nie było daremnem; zaledwie kilka minut znajdowałem się w sali balowej, gdy szmer pochlebny, rozlegający się na schodach, a powiększający się z każdą chwilą, oznajmił przybycie Klelji, która weszła wsparta na ramieniu ojca.

Obywatel Brutus nie mało był dumny ze swej córki. Postępował z głową podniesioną, z całą powagą człowieka, będącego prezydentem klubu jakobinów i prokuratorem-syndykiem gminy i mogącego, na mocy tych dwóch godności, posłać do komitetu rewolucyjnego, to jest na rusztowanie, połowę tych, którzy mieli właśnie tańczyć przed jego oczyma.

Jednakowoż nie nadużywał on swojej przewagi, przeciwnie, z całą uprzejmością republikańską przyjmował grzeczności, które mu prawiono o piękności jego córki. Słabości ludzkie po tej tylko drodze miały przystęp do serca chmurnego jakobina.

Odprowadził Klelję na miejsce, wyciągnął złotą tabakierkę z kamizelki, wziął powoli w palce szczyptę tabaki, zażył jeszcze wolniej i zaczął rozmowę o polityce z obywatelem Seguin, swoim kumtrem.

— Tak jest — mówił — wiem z pewnego źródła, że Prusacy otrzymują cios, którego się wcale nie spodziewają. Perozumieliliśmy się z przyjaciółmi naszymi w Berlinie, na Pomorz, w Westfalji i jeżeli się nie pospieszą z zawarciem pokoju, to za trzy miesiące będziemy widzieli ładne rzeczy w Prusach.

W tem wzrok jego spotkał się z moim. Poznał mnie i przerwał rozmowę. Widocznie nie spodziewał się zastać mnie tutaj, a nawet zdaje mi się, że nie bardzo był zadowolony z mojej obecności.

Jednak wzrok jego wyrażał raczej zdziwienie aniżeli złośliwość. Następnie spojrzał na Klelję, która przechadzała się po sali w towarzystwie starej jakiejś krewnej i witała się z przyjaciółkami; to podwójne spojrzenie oznajmiło mi, że Klelja musiała mówić mu o mnie; ale co? — tego w żaden sposób nie mogłem odgadnąć.

Tymczasem, zręcznym i dobrze obmyślonym zwrotem stanąłem na drodze Klelji, by otrzymać cząstkę z śmiechów, o które młodzi jakobini tak gorąco się ubiegali.

Klelja była tego wieczora czarująco piękną. Wszystkie oczy kierowały się mimowoli na nią. Nawet kobiety zapomniały być o nią zazdrosnymi.

Zbliżywszy się, oddała mi grzecznie ukłon i zwracając się do starej ciotki, która jej towarzyszyła, odezwała się:

— Ciotko! — oto obywatel Fénestrange, o którym ci mówiłam. Jego to odwaga uratowała proboszeza Loutonière z płomieni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRONIKA.

Kraków dnia 26 lutego.

Kalendarz kościelny. Dziś w piątek Aleksandra, biskupa i Nestora; jutro Anastazji Panny; pojutrze Niedziela Zapustna, Romana opata.

Kalendarz myśliwski. W miesiącu lutym wolno polować na: słonki, kozły [rogacze], ciętrzewie, guszcze, oraz na wszelkie ptactwo błotne i wodne w ogólności.

Ochroniać należy: Jelenie, łanie, kozły, cielęta i szpiczaki, kny guszcze i ciętrzewie, zające i borsnki, lis, jaszczki, bażanty, przepiórki, kurapatwy, dzikie gołębie.

Kalendarz rybacki. W miesiącu lutym łowić wolno: Boleń, lepienia i wszelkie ryby, mające przepisaną miarę.

Ochroniać należy raka zarówno samca, jak samicy.

Kalendarz astronomiczny. Wschód słońca rozpoczął się dziś o godzinie 6 minut 29, zachód przypada o godzinie 5 minut 16, długość dnia 10 godzin 47 minut.

Stan powietrza. Dnia 26 lutego o godzinie 7 rano, barometr 744.9, termometr 6,0 C., wilg. 90%, wiatr zachodni. Deszcz.

Kupujcie tylko u chrześcijan!

W przyszłym numerze piątkowym rozpoczniemy w odcinku druk oryginalnie napisanej popularnej powieści, o wątku niezmiernie interesującym, pod tytułem: „Córka robotnika“. Powieść ta będzie drukowana tylko w piątkowych numerach.

W najbliższym numerze niedzielnym rozpoczniemy nanowo druk przerwanej w końcu zeszłego roku nader zajmującej powieści „Książeczka dola“ przez Tadeusza Łęckiego. Prenumeratorowie, którzyby życzyli sobie mieć początek tej powieści, otrzymają go za przysłaniem 40 ct. przekazem pocztowym. Powieść ta drukowaną będzie znacznymi feljetonami w numerach niedzielnych.

W innych numerach drukowany będzie tak jak dotąd w tekście „Awanturnik“ Alfreda Assolant.

* Nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej miało się zająć sprawą budżetu miejskiego, lecz późno zaczęło (godzina 6) i trzy wnioski nagłe, zepchnęły budżet już po raz drugi z porządku dziennego. R. m. dr. Kohn stawia wniosek nagły, aby Rada udzieliła jednorazowy zasiłek w kwocie 150 złr. dla III koła Tow. „Szkoły ludowej“, na stałe utrzymanie dwóch czyteln bezpłatnych i kontynuowania bezpłatnych odczytów popularnych. Ponieważ nad podaniem tym sekcja szkolna przesłała do porządku dziennego, a Rada przyjęła nagłość wniosku, przeto prof. Zoll protestował przeciw nagłości, która, jego zdaniem, byłaby wyrażeniem nieufności dla sekcji. Wniosek po dłuższej dyskusji przekazano sekcji szkolnej.

R. m. Bereźnicki z powodu zaszczytnej defraudacji w kasie miejskiej, oświadcza, że sekcja skarbową przysłała do przekonania, że dotychczasowa instrukcja jest niedokładną, stawia więc wniosek przyjęcia nowej instrukcji obmyślonej przez sekcję skarbową, zawierającej przepisy co do zewnętrznej komunikacji z instytucjami kredytowymi, oraz zastrzeżenie co do lokacji gotówki w książeczkach wkładowych. Przepisy dalej mówią o podnoszeniu procentów i o wysokości kaucji. Gotówka może się znajdować w przyboocznej kasie najwyżej do 5000 złr., zaś od 5000 do 15000 pod kluczem kontrolora w tresorze, nad 15000 w kasie rezerwowej.

Dalej etat urzędników kasy i wydziału rachunkowego, wyłączając z pod kompetencji sekcji III, przydzielając sekcji II. Wreszcie przepisy zawierają wzmiankę co do obsadzania posad. W końcu wniosek opisuje: „Uprasza się p. prezydenta, aby w ciągu dni 8, konkurs na posadę kasjera z terminem do 15 marca b. r. rozpiął z płacą 1800 złr. i dodatkami 200 złr., z prawem do wyższych poborów po nastąpięcej regulacji płac urzędników Magistratu“. Projekt instrukcji kończy się następującym przypiskiem sekcji: „że co się tyczy odpowiedzialności za ściśle wykonywanie instrukcji, to odpowiedzialność ta aż do chwili wydać się mającej nowej instrukcji kasowej, ciążyż ma na tych, którzy według dawnej instrukcji byli odpowiedzialnymi; a co do kaucji składanych przez kontrolora i kasjera kasy miejskiej, to wysokość kaucji tychże ma się równać podwójnie ich płacy rocznej“.

Pp. wiceprezydent dr. Jakubowski i inni są przeciwni nagłości wniosku. Dr. Jakubowski projektowaną instrukcję uważa raczej za osłabioną, niż za wzmożoną; skoro jednak sprawa jest ważna, przeto stawia wniosek litografować projektowaną instrukcję i rozesłać ją członkom Rady, aby się w niej mogli rozpatrzeć i porobić odpowiednie uwagi. Radny m. Mendelsburg oświadcza, że sekcji chodzi o to, aby sprawę jak najrychlej załatwić.

Prof. Leo zgadza się, że instrukcja jest pisana jakby na kolanie, zwraca jednak uwagę na punkt rozpisanie konkursu obsadzania posady kasjera, jak najmniej na sprawę etatu, którą należy przydzielić se-

keji II, a nagłość jest w tem, aby dzisiejsze prowi-
zorem ustalo. Rada, przyjmując wniosek wicepr. dra
Jakubowskiego, uchwała nagłość rozpisania konkursu.

Z trzecim wnioskiem nagłym wystąpił prof. Leo,
żądając uzupełnienia sekcji skarbowej z 9 na 12 człon-
ków. Motywuje zaś swój wniosek tem, że dzisiejsza liczba
jest stanowczo za szczupła. Anomalją zwie mowca,
że są sekcje, które liczą przeszło 20 członków, a in-
ne zaledwie składają się z 8 do 9 głosów. Prezy-
dent p. Friedlein zwraca uwagę, że każdy radca wpi-
suje się do sekcji jaka mu się podoba. Wicepr. dr
Jakubowski powiada, że przy tworzeniu sekcji na-
leżałoby się wzajemnie porozumieć.

Prof. Rosenblatt proponuje wylosowanie trzech żą-
danych członków. (Na sali wymowne niskie *oh!* i wysokie
oj!) Dalej rozwinęła się dyskusja szeregółowa na te-
mat wyboru trzech członków. Głos zabierali: prof. Leo,
hr. Wodzicki, dr Styczeń i inni.

W końcu zgodzono się na wybór trzech człon-
ków.

Z porządku dziennego Rada jedynie załatwiła,
wczoraj, wniosek sekcji III. Wniosek ten tyczy się
przejęcia na własność gminy żydowskiej, cmentarza
żydowskiego. Ku wielkiej „radoszczy” Kazimierza
wniosek uchwalono.

* **Sekcja I ekonomiczna** Rady miejskiej, na po-
siedzeniu w dniu 24 b. m. uchwała prócz przedsta-
wienia Radzie miejskiej wniosku o przychylne zała-
twienie podania dyrekcji Towarzystwa przyjaciół Sztuk
pięknych w Krakowie, w sprawie odstąpienia 203 są-
żni kwadratowych gruntu na Placu Szczepańskim od
strony Plant, pod budowę gmachu dla tegoż Tow-
arzystwa — poleciła także Magistratowi, aby się zajął
sprawą przyłączenia do gminy Krakowa gminy Grzego-
rskiej i ewentualnie także i innych gmin podmiejskich.

* **Z sądu.** Przed trybunałem przysięgłych pod prze-
wodnictwem radcy dra Pogorzelskiego rozpoczęła się
we czwartek rozprawa karna przeciw żydowi Meile-
chowi Schamrothowi, handlarzowi żelaza o zbrodnię
kradzieży z § 171, 173 i 174 II b. u. k. Prokura-
torja oskarża Schamrotha przez swojego zastępcę, rad-
cę sądu krajowego dra Bujaka o to, że w r. 1891
w drodze licytacji nabywając z magazynów kolejow-
wych w S. A. Ujheli na Węgrzech żelazo, przy ład-
owaniu onego zabrał z magazynów 725 klg. rur
mosiężnych, 308 klg. beczkę opiłek miedzianych,
oraz 247 klg. kawałków miedzi, ukrytych pod żela-
zem; a to wszystko w łącznej wartości 879 złr. 15 ct.
Do popełnienia tej kradzieży, jak podaje Schamroth,
pomocnymi byli robotnik Franciszek Góbery i rzę-
dnik warsztatów Józef Irsa, któremu to ostatniemu
chciał zasłuzić 45 złr., czemu jednak Irsa stanowczo za-
przecza. Do rozprawy wezwano kilkunastu świadków z Uj-
hely. Na kurytarzach rozlega się język Madziarów,
którzy przybyli składać świadectwo przeciwko kra-
kowskiemu żydowi. Na sali pełno hałałowców z pejs-
kami, ci przyszli na rozprawę, aby się nauczyć „ro-
bieć gescheft”. Schamroth, kupiwszy bowiem za 240
złr. starego żelaza, chciał niewiódz ze sobą przesyłać za
800 złr. miedzi i mosiądzu.

* **Wielki raut** w salach hotelu Saskiego, który odbędzie
się dzisiaj, na rzecz Tow. Pań Miłosierdzia św. Win-
centego a Paulo zapowiada się bardzo pięknie. Ster
objęła hr. Stanisława Badeniowa. Program składa
się z artystycznych i wielce efektownych numerów.
Na raucie przygrywać będzie cały czas orkiestra woj-
skowa 13 p. p. pod osobistym kierunkiem p. Hocka.
Udział najpiękniejszych pań i panien zapewniony.
Początek zabawy o godz. 9 wieczorem.

* **Z Tow. Technicznego.** Krakowskie Towarzystwo
Techniczne odbędzie w poniedziałek dnia 1 marca
br. o godzinie 7-mej wieczorem w lokalu przy Ry-
nku głównym l. 17, II piętro, posiedzenie. Na porzą-
dku dziennym: 1. Zawiadomienie o sprawach zała-
twionych. 2. Sprawa IV zjazdu techników polskich
w Krakowie. Wniosek zarządu. 3. Pułkownik Artur
Müldner mówić będzie: O różnych rodzajach okrętów
wojennych. 4. Wnioski członków.

* **Na pomnik Kośluski,** który ma stanąć w Kra-
kowie, uchwałił wydział Towarzystwa gimnastyczne-
go „Sokół” we Lwowie na posiedzeniu z dnia 23
bm., złożyć datek w kwocie 25 złr. w. a.

* **Panna Antonina Certowicz,** znana artystka-rzeź-
biarka, założyła w naszym mieście szkołę Sztuk
Pięknych dla Pań na Groblach nr. 5. Otwarcie
pożytecznej tej instytucji odbyło się wczoraj o godz.
11 przed południem, przy licznym udziale tutejszych
wybitnych osobistości ze świata artystycznego i lite-
rackiego.

* **Z ruchu muzycznego.** Wraz z ostatnimi odgło-
sami zamierającego karnawału zaczynają się pojawiać
zapowiedzi koncertów, któremi Kraków krasieć będzie
posępną porę postn. Na czele wymienić wypada zapo-
wiedzianym w dniu 7 p. m. pod protektoratem ks.
Cecylii Lubomirskiej koncert na rzecz szpitala św.
Ludwika tudzież koncert „Lutni”, który się odbę-
dzie w dniu 15 przyszłego miesiąca, z udziałem wy-
bitnych sił artystycznych i podą publiczności sposo-
bność zaznajomienia się z szeregiem zajmujących no-
wości muzycznych.

* **Z karnawału.** Karnawał tegoroczny, przy pomocy
swoich ziemskich wystawników, pracuje gorliwie i do-
kłada wszelkich starań, by się nie dać prędko zapo-

mnąć. I oto znowu jedna noc, spędzona w sali Sas-
kiej, w zupełnym oderwaniu od codziennego żywota,
w świecie, gdzie pachną kwiaty, wzrok nęci barwa
mięka i kształt seraficki, a powietrze napelnione
jest drganiem muzyki, niegłosem uśmiechów, wonią
rozchylonych ust i magnetyzmem pobudzonych wirem
spojrzeń. „Stare jak świat, a jednak zawsze nowe”.

Tym razem był to piknik, raczej bal, urządzony
staraniem panów Rózeckiego i Zdanowicza, przy u-
dziale licznego zastępu wykwiłtnie pięknych pań i
prawdziwie dzielnych danserów z bawiącego się tu-
tejszego świata. Do pierwszego kadryla i mazura sta-
nęło 30 par. Po kolacji, przyrządzonej przez miejscow-
ą restaurację Sanera, w ów wykończony sposób, jak
kim się zakład ten odznacza, nastąpił ożywiony i u-
rozmaicony kotyljon. Zakończono zaś białym mazurem
dopiero w chwili, „kiedy na żarówłone tańcem i
zmęceniem licca, ranne światło seledynowe cienie
kładzie”.

Gospodarzom pikniku, bogini karnawału winna
nznanie i piękne na przyszłość uśmiechy.

Zaznaczyć należy, że bardzo gustownego udekorowa-
nia sali, przepysznymi łaściciel sali Saskiej, p. Saner.

* **Wieczór tańczący.** Piszą do nas: W sobotę dnia
27 bm. odbędzie się we dworze w Hołodyńcu przy
Krowdrzy wieczór tańczący na korzyść krowo-
derskiej straży pożarnej ochotniczej. Bufet urządzony
bezpłatnie. Bilety za zwrotom zaproszenia nabyć mo-
żna w handlu W Pana J. Rudnickiego, zaś w dniu
zabawy na miejscu przy kasie. Toalety wieczorowe.
Początek o godzinie 7-mej wieczorem.

* **Zabawa z tańcami** odbędzie się w niedzielę d.
28 bm. w lokalu Stow. kupców i młodzieży handlo-
wej, ulica Florjańska l. 28 II piętro. Początek o go-
dzinie 8 wieczorem.

* **W Kasynie powszechnym** odbędzie się we wto-
rek dnia 2 marca ostatni wieczorek z tańcami. Li-
sta otwarta. Początek o godz. 8 wieczorem.

* **Policja** przyaresztowała w kościele OO. Karmeli-
tów, znaną złodziejkę kieszonkową, Marjanę Kubik,
która kilku panom oporządziła kieszenie. Do kradzie-
ży Kubik się przyznała.

* **Z Podgórza** piszą do nas: Kn uczczeniu 25 le-
tniej służby pana Mynarskiego, naczelnika stacji
w Podgórzu-Płaszowie, urządziło 22 bm. Towar-
ystwo Kolejarzy w prześlicznie godłami kolejom-
u dekorowanej sali „Sokoła” podgórskiego wieczorek
tańczący. Podczas poloneza aranżer p. Gr. w ładnej,
nymyślnie w tym celu wypracowanej figurze, prze-
mówił krótko a gorąco do jubilate, wręczając mu
przytem księgę pamiątkową z podpisami trzystu kil-
kudziesięciu kolejarzy, których obecnie pan Mynarski
jest przełożonym. Ucieszony tą niespodzianką szano-
wny jubilat drząc ze wzruszenia dłońmi dziękował
wszystkim serdecznie.

Szkoda, że nie można przejrzeć do duszy i serca
człowieka, bo pan Mynarski byłby nie suche usły-
szał słowa, co często służą do zakrycia prawdy, ale
wyczytał u wszystkich jedno życzenie i jedną myśl:
Oby Bóg stokrotnie oddał mu to, co ludziom dobro-
go uczynił, a szczęście rodziny i drogi, niech
choć częściowo wraca mu spokój i zadowolenie, któ-
rego tak mało przy niewdzięcznej służbie kolejowej.

† **Cecylja hr. Badeniowa.** *Gazeta Lwowska* pi-
sze: Wczoraj, o godz. wpół do 9 rano, rozstała się
z tym światem Cecylja hr. Badeniowa, dama Krzyża
gwiazdźdźstego, po długiej i ciężkiej chorobie, w 72
roku życia; była ona córką Feliksa hr. Miera. tajne-
go radcy i nadzwyczajnego posła austriackiego w Ne-
apolu i Hadze (nm. w r. 1857) i Agnieszki z hr. Mie-
rów, damy pałacowej. W r. 1844 posłuubiła we Lwo-
wie Władysława hr. Badenię, który opuścił wów-
czas służbę państwową i osiadł na wsi, gdzie gotow-
wał się do późniejszego ohlubnego zawodu publiczne-
go. Z mężem swoim przeżyła pani Badeniowa lat prze-
szło 40, dzieląc z nim wszystkie wesela i smutki, jak
przytoi wiernej i godnej towarzyszoce życia znakomi-
tego obywatela. Zmarła była matką prezydenta mini-
strów, hr. Kazimierza i p. Marszałka krajowego, hr.
Stanisława, a przed laty 10 straciła jedyną córkę, hr.
Jadwigę Stadnicką, osobą niezwyklego rozumu i ser-
ca. Ostatnie lata życia, zwłaszcza od śmierci męża,
t. j. od r. 1888 spędziła pani Badeniowa w naszym
mieście, oddana wyłącznie dobremu uczynkom mi-
łosierdzia chrześcijańskiego.

Zgon szanownej i pełnej cnót matrony, której ca-
łe życie przez męża i synów tak ściśle i zaszczytnie
jest związane z dziejami tej dzielnicy Polski, odkryje
żałobą nie tylko jej najbliższych, ale także i bardzo
liczne grono przyjaciół i znajomych rodziny ciężkim
dotkniętej ciosem i odezwie się równie bolesnem a sze-
rokiem echem po całym kraju i dalej, wszędzie tam,
gdzie nazwisko Badenich otoczone jest sympatją, czeią
i szacunkiem.

Pogrzeb hr. Cecylii Badeniowej odbędzie się w so-
botę o godz. 10 zrana. Zwłoki eksportowane będą
do kościoła OO. Bernardynów, a po odprawionem
nabożeństwie na cmentarz Łyczakowski. Przed śmier-
cią s. p. Cecylija Badeniowa wyraziła życzenie, aby
nie składano u jej trumny wieńców. Rodzina przeto,
zarówno jak krewni i znajomi zastosują się do tego
życzenia.

Zuchwałność żydowska. Z Gwoźnicy (pow. Rze-
szów) piszą do nas: W gminie naszej od wielu lat
tuż przy kościele stoi ogromne, na pół słońcą na pół
gontem kryte, odrapane karczmiszko, przypominające
słynną karczmę mickiewiczowską z „Pana Tadeusza”.
Tylko, że w naszej karczmi szynkuje nie wyjątko-
wy Jankiel, ale najpospolitszy okaz żydowski, zwany
Jelmańkiem. Przed kilku laty przybył on do nas
z Brzozowa z „trochem” parchów, z oczyma kapra-
wami, pejsami niżej brody; był też pośmiewiskiem
całej gminy. Niestety znalazł grunt podatny: „goje
się śmiały”, a Jelmańek robił interesy. Z początku
ohytrze ustępował, aż dopiero poróżniejszy w pierze,
stał się prawdziwie zuchwałym arogantem.

Zeszłej niedzieli przywłócił się z pobliskiego mia-
steczka Niebylica żyd-szmaciarz, włóczył się po wsi
a następnie wstąpił do karczmy w odwiedzinny do
Jelmańki. A że to było w niedzielę, niektórzy będąc
pod ten czas w karczmi poczęli szmaciarzowi dogo-
dywać, wtedy zuchwały Jelmańek porwał nóż ze
stołu i godził w najbliższą stojącego. Na szczęście za-
atakowany uskoczył i uszedł skaleczenia.

Chytrósć karczmarza i zuchwałósć słyły w parze.
Karczma, która przed jego przybyciem świeciła pntką
pod jego sprawną ręką wnet zaroiła się od ludzi.
Oprócz pijaństwa uprawiano w niej orgie najwy-
zdańszej rozpusty. Choroby najochydniejšie, zazwyczaj
po wsiach nieznanne, poczęły trapić wielu nawet nie-
letnich!

Na szczęście znalazła się garstka ludzi, która za
jakąś cenę postanowiła temu zepsuociu tamę po-
łożyć. Posypały się do starostwa ustne i pisemne
relacje wyświeltające stan rzeczy. Widać trafiły do
przekonania władzy, bo w tych dniach nadeszło po-
lecenie ze starostwa na ręce wójta, by szynk zamknął,
a Jelmańka ze siostrą „Gicia” od szynkarstwa usun-
ął. Ale pomimo, że „Gicia” (na jej imię wystawio-
no było pozwolenie szynkowania) także zarządzanie
otrzymała, Jelmańek zacieźrzewiony dalej sprzedaje
trunki głośno wołając, że śmieje się z takiego za-
kazu. I tu zdaje się nam Jelmańek pokpił głową,
gdyż władza nie pozwoli ignorować swojego zarzą-
dzenia i na Jelmańka się skrupi.

Oby Bóg dał, by zarządzenie Świątelnego Staro-
stwa utrzymało się całej pełni, a wtedy gmina na-
sza odetchnęłaby swobodniej, jak człowiek, któremu
wycięto wrzód zakazany, zatruwający całe ciało.

Z Tarnowa piszą do nas: Wiadomość o śmierci
advokata dra Piotra Forysta w Tarnowie o której
podały pisma, jak się dowiadujemy, okazała zmy-
śloną; dr Piotr Foryst żyje i jest zdrow zupełnie.

Z Radomyśla piszą do nas: Dnia 24 b. m. o-
puścił nasze miasteczko ks. Jan Jachtł, wikary tu-
tejszy. Był to kapłan pełen cnót i bogobojności, któ-
ry aczkolwiek w krótkim czasie, bo w przeciągu 19
miesiący i to na pierwszej posadzce potrafił sobie
swem szczerem, otwartem i przyjacielskiem postępo-
waniem zjednać prawdziwe poważanie, przyjaźń, szac-
cunek i serca wszystkich. To też z prawdziwym
żalem żegnało go tutejsze grono nauczycielskie, para-
fjanie miejscowi, obywatele i ich dzieci szkolne, ży-
czą mu błogostawieństwa Bożego na nowej stacji we
wsi Borzęcinie.

Rabin kolegą proboszcza (?). Piszą do nas z
prowincji: Na zjeździe odpustowym w W. ksiądz z B.
opowiedział następujące zdarzenie, za którego auten-
tyczność ręczył: „W B., gdzie jestem proboszczem, ra-
binowi powiła żona syna. Ucieszony ojezulek wnet
urządził mu obrzezanie, aby zaś uświetnić całą cere-
monję, wysłał trzech żydków z kahału, którzy przy-
szli do mnie ze słowy takowemi: „Nasz kochany i
mądry rabin przysłał nas do księdza jegomości, jako
swojego kolegi, aby jegomość odwiedził swojego ko-
legę, naszego kochanego i mądrego rabina i cieszył
się z nim, że mu Pan Bóg dał syna”. — „I cóż się
ksiądz zrobił” — przerwał jeden ze słuchaczy. „Ka-
żałem wszystkim trzech żydków za drzwi wyrzucić”
dokończył czcigodny proboszcz.

**Intronizacja ks. biskupa Konstantyna Czecho-
wicza** odbyła się w Przemyślu w niedzielę. Aktu
poświęcenia dokonał ks. kardynał Sembratowicz w a-
systemeni łac. biskupa przemyskiego ks. Soleckiego,
jako sufragana Glazera, biskupa stanisławowskiego
ks. Kułowskiego i sufragana łac. arcyb. lwowskiego
ks. Webersa. Mnóstwo ludzi z Przemyśla i okolicy
przybyło na tę wspomniałą nroczyść, wśród nich by-
ło przeszło 150 księży ze wszystkich trzech djecezji
i duzo wybitnych osobistości w narodzie ruskim z ca-
łego kraju. Zjawili się także reprezentanci najwy-
szych władz ks. namiestnik Sangszko z radcą Mauth-
nerem, (marszałek krajowy nie przybył z powodu
groźnego stanu zdrowia matki) oraz przedstawiciele
miejscowych władz antonomicznych, wojskowych i cy-
wilnych. Uroczystosć rozpoczęła się o godzinie 9-tej.
O godzinie tej przybył do katedry przemyskiej ks.
kardynał z innymi biskupami i duchowieństwem, po-
czem wprowadzono nowomianowanego biskupa. To-
warzyszili mu prócz księży jego najbliżsi krewni
i przyjaciele, między którymi byli dr Sawczak, dr Fe-
dak, panowie: Barwiński, Cegliński, a wszyscy trzy-
mali świece w rękach. Po wejściu ks. Czechowicza
do katedry, odprawił ks. kardynał przed ołtarzem Ma-

tkę Boskiej sumę, poczem odbył się właściwy akt poświęcenia.

Odczytano dekret cesarski, poczem nowy dostojnik złożył 3-krotne wyznanie wiary i przyklękł przed ołtarzem. Wtedy asystujący duchowni oparli na nim otwartą ewangelję, z której ks. kardynał odczytał ustęp, zawierający słowa poświęcenia. Był to punkt kulminacyjny ceremonii. Następnie nowy biskup odprawił mszę, poczem imieniem duchowieństwa przemyskiego przemówił doń ks. kan. Matkowski. Uroczystość skończyła się o godz. 1-ej po południu pasterskim błogosławieństwem, udzielonem przez nowego biskupa.

Po intronizacji odbył się w gmachu kapituły galowej objad na 250 osób. Wieczorem towarzystwa ruskie urządziły nowemu biskupowi uroczystą owację na której przemawiał p. Cegliński, śpiewały chóry pod kierunkiem ks. Kiszakiewicza i grała orkiestra p. Jandy.

Sprawozdanie Zarządu „Macierzy szkolnej“ dla Księstwa Czeszyńskiego za czas od 1 stycznia do 1 lutego 1897: W miesiącu styczniu wpłynęło do kasy Towarzystwa 1637 złr. 27 1/2 ct. Wydatki zaś wynosiły 1816 złr. 97 1/2 ct. Cały fundusz na utrzymanie gimnazjum polskiego w Cieszynie wynosi obecnie (papiery wliczone według wartości nominalnej) 100.632 złr. 8 1/2 ct.

Fundusz stypendyjny dla biednych uczniów gimnazjum polskiego wynosi 7610 złr. 1 ct.

Ks. Józef Londzin, Ks. Monsignore Świeży, sekretarz, przewodniczący.

Majątek w rubinach. Obecnie do najmniejszych kamieni i, naturalnie, drogo płaconych, należą rubiny, zwłaszcza na zachodzie Europy głównie zaś w Anglii. Dowodem tego sprzedaż czterech rubinów, będących w posiadaniu pewnej rodziny w Warszawie. Rubiny te stanowiły kiedyś guzy u staropolskiego stroju. Znawcy oddawna cenili je wysoko, nigdy jednak nie przypuszczano, aby można było żądać za cztery rubiny więcej nad jakieś 800 do 1000 rs. Tymczasem jeden z jubilerów już przed rokiem ofiarowywał 2000 rs., lecz właściciel na cenę tę nie chciał się zgodzić. A teraz, jak donosi Kur. Warsz. zapłacono mu za cztery rubiny okrągłą sumę 25000 franków.

Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 18 lutego br. 1. Zatwierdzić: wybór ks. Jana Markiewicza i ks. Teofila Karzmarczyka na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Grybowie; wybór ks. Jana Sochańskiego i p. Jana Peygerta na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Kamionce Strumiżowej; wybór Jana Wasunga, kierującego nauczyciela szkoły ludowej w Błażowej, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Rzeszowie. 2. Zamianować nauczycielami w szkołach ludowych: Mikołaja Kobrynina nauczycielem młodszym III czteroklasowej szkoły męskiej w Jarosławiu; Helenę Fangorówną nauczycielką młodszą dwuklasowej szkoły w Narajowie; Olę Kirczówną nauczycielką młodszą dwuklasowej szkoły w Mikołajowie; Paulinę Haneczównę nauczycielką szkoły ludowej w Pietniczanych; Józefa Fydryka nauczycielem w Baliczach Podróżnych; Sewerynę Karasińską młodszą nauczycielką dwuklasowej szkoły w SzóWKu; Włodzimierza Kuziana nauczycielem sześcioklasowej szkoły męskiej w Jaśle; Antoniego Gutkowskiego starszym nauczycielem i Amelję Bieżankę młodszą nauczycielką pięcioklasowej szkoły w Dynowie; Klementynę Dolais nauczycielką szkoły ludowej w Wnlocie Hamleckiej; Karolinę Garbieniówną nauczycielką w Dydnju; Feliksa Chodkiewicza nauczycielem młodszym 4-klasowej szkoły w Grybowie; Antoninę Nowotną młodszą nauczycielką dwuklasowej szkoły w Zassowie; Antoniego Raczyskiego nauczycielem szkoły ludowej w Kłyżowie; Wilhelminę Wójcicką nauczycielką szkoły ludowej w Tarnawce; Piotra Olejnika nauczycielem szkoły ludowej w Oporcu.

3. Zatwierdzić w zawodzie nauczycielskim w szkołach Piotra Christofa nauczyciela w gimnazjum w Kołomyji. 4. Ustanowić trzecią posadę nauczyciela religii rz. kat. dla szkół ludowych w Jarosławiu, od 1 września 1897. 5. Ustanowić posadę nauczyciela religii rz. kat. w 5-klasowej szkole w Sieniawie, od 1 września 1897. 6. Wyłączyć przedmieście Dynowskie z igrzozu ze związku szkolnego w Dynowie i zorganizować osobną szkołę ludową w Przedmieściu Dynowskim od 1 września 1897. 7. Wyłączyć gminę Doły ze związku szkolnego w Łonionach i zorganizować osobną szkołę ludową w Dołach od 1 września 1897. 8. Wyłączyć gminę Królówę Polską z zakresu szkoły w Kamionce Wielkiej i zorganizować osobną szkołę ludową w Królówę Polskiej od 1 września 1897. 9. Zorganizować strzeżącą szkołę ludową w Kamionce Wołoskiej od 1 września 1897. 10. Przekształcić szkoły ludowe od 1 września 1897: jednoklasowe w Suchostawie, Jędrzejów, Głogoczowie, Weryni i w Brzezinie na dwuklasowe; trzyklasową w Jordanowie na czteroklasową. 11. Przyjąć do wiadomości sprawozdania krajowych inspektorów szkolnych z lustracji: szkoły realnej w Krakowie; gimnazjum w Stryju; ruskich paralelek gimnazjum w Kołomyji; seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie; szkół ludowych w okręgach rawnkim i zółkiewskim; szkoły ludowej w Półwsiu Zwierzynieckiem.

Pieska maści białej z obrozą, bez marki, znalazł Michał Salus, postugacz publiczny Nr. 94.

Worek fasoli, znalezionej na nlicy, we środę wieczorem, oznono w urzędzie dyrekcji poheji.

Nekrologja. Władysław Gadowski, słuchacz IV roku praw, przeżywszy lat 26, po krótkiej i ciężkiej chorobie, opanowany św. Sakramentami, zmarł 25 bm. Pogrzeb odbędzie się w sobotę dnia 27 bm. o godzinie 3 popołudnia z domu 27 przy ul. Nad Rudawą wprost na cmentarz. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w poniedziałek dnia 1-go marca o godz. 8 rano w kościele OO. Kapucynów.

HUMOR.

— Cóż chcecie, gospodarzu, za te żujące?

— E, niech ta już dla wielmożny paniusi tak bandą,

przez pieniądze, to może potem co na masle i na mliku utargują. A tego, to ino tak, co łaska za drogę, choć po guldenie od stuki.

Ruch wyborczy.

Zjazd delegatów komitetów przedwyborczych z okręgu krakowskiego dla kurji V odbył się wczoraj o godz. 11 przed południem w sali Rady powiatowej. W zjeździe tym wzięli udział delegaci: 1) z miasta Krakowa pp.: prezydent Friedlein, Franciszek Jeżek, Wincenty Kornecki, Ligęza, ks. kan. Łabaj, dyrektor Maciołowski, Pałasiński, książę Poniński, Józef Rudnicki; 2) z komitetu przedwyborczego powiatów krakowskiego i lisieckiego pp.: Jan Skirliński, Michał Gnutkiewicz i Jan Staszczuk; 3) z komitetu przedwyborczego podgórskiego i skawiniego pp.: radca dworu dr Nikodem Garbażyński i poseł Karol Czecz.

Zjazdui przewodniczył p. Skirliński Jan i podawszy do wiadomości, że komitet przedwyborczy powiatów krakowskiego i lisieckiego oświadczył się za kandydaturą p. Feliksa Gawłowicza, wymienił nazwiska innych kandydatów z tej kurji. P. prezydent Friedlein, imieniem komitetu przedwyborczego miasta Krakowa, w myśl udzielonej delegatom instrukcji, zalecał poparcie kandydatury p. Feliksa Gawłowicza. Delegaci komitetów podgórskiego i skawiniego przybyli bez ściśle określonych instrukcji, oświadczając, iż zadaniem ich jest na dzisiaj zjazdu dojeść do wspólnego porozumienia i złączenia wszystkich sił, celem popierania kandydata, za którym się Zjazd oświadczy. Rozwinęła się następnie dłuższa dyskusja. Na jej podstawie przystąpiono do głosowania nad kandydatami. Wynik był następujący: na 14 głosujących otrzymał 10 głosów p. Feliks Gawłowicz przeciw 4 kartkom konserwatystów, które oddano białe. Po głosowaniu zjazd powziął następującą uchwałę: „Zgromadzeni delegaci na zjazd okręgowy z powiatów Kraków miasto, Kraków powiat, oraz z powiatów Liszki, Podgórze i Skawina uchwalają w myśl instrukcji, przedstawić komitetowi centralnemu do zatwierdzenia i zalecenia z kurji powszechnej kandydaturę p. Feliksa Gawłowicza rolnika i robotnika z Dąbia.

Na Grzegórkach pod Krakowem odbyły się prawyборы. Zwyciężyła partja popierająca kandydaturę dra Michała Danielaka. Kandydat stańczykowski p. Edward Wrzesniowski otrzymał jeden jedyny głos i to ten, który sam sobie dał.

Z Czarnej Wsi pisze do nas jeden z włościan: Walka ze żydami i z przyjaciółmi żydowskimi w naszej gminie odbyła się przy okazji prawyborów z IV kurji, dnia 19 b. m. Chciano gwałtownie przypuścić dwóch żydów: Emanuela Rosenzweiga i Eljasza Sehlanga na wyborec do starostwa, a to głównie pp.: J. Zychowski, B. Banaś, J. Mazurkiewicz i Piotr Jedras. Lecz my krzyknęli: „Precz z żydami! Jeszcze tu nie Kazimierz!“ I dał Pan Bóg, żeśmy zwyciężyli żydów i żydowski związek, żaden bowiem żyd nie przeszedł na wyborec.

Z Niska piszą do nas d. 23 b. m.: Dnia dzisiejszego odbyło się zgromadzenie przedwyborcze dla kurji piątej, zwołane przez komitet powiatowy, przy liczny udziałem wyborców. Na to zebranie przybył ks. kanonik Fischer, którego przemówienie bardzo dobre zrobiło wrażenie. Uchwalono usilnie popierać wybór ks. kanonika Fischera na posta do Rady państwa z kurji piątej.

W Nowym Targu dnia 22 bm. po sprawozdaniu poselskiem Jana Potoczka, przyjętem sympatją, uznaniem i oklaskami wraz ze zgłoszoną jego kandydaturą z kurji czwartej — zgłosili swe kandydatury do kręsta z piątą kurji: Znamirowski, wójt z Krynicy i Jan Ciszek, rolnik z Czarnego Dunajca. Obaj są weteranami z roku 1863 — obaj dobrimi ozywieni chęciami. Partja Związku chłopskiego wysłała jednego ze swoich członków Zarząd. Ten postawił kandydaturę Stanisława Potoczka, który osobicie nie przybył z bratem swoim. Socjaliści nie znajduj w Nowotarczynie pola do popisu. Ale będzie i tak walka w tym kącie między kandydatami.

Z Nowego Sącza piszą do nas: W ostatniej chwili wyłonili się u nas nowa kandydatura na posta do parlamentu z kurji piątej. Kandydatem tym jest p. Wojciech Bysiek, nauczyciel tut. 5 klasowej szkoły męskiej, członek „Przyjaźni“ i prawdziwy przyjaciel stanu robotniczego. Liczy on może z pewnością na poparcie „Przyjaźni“, katolickich mieszkańców miasta, a w szczególności robotników kolejowych. Jak się obecnie dowiadujemy, i w Nowym Targu powitano kandydaturę p. Bysieka nadzwyczaj przychylnie.

Z Gorlic piszą do nas: Powiatowy komitet przedwyborczy wyznaczył dnia 16 lutego trzech delegatów na zjazd okręgowy do Jasta, mianowicie: pp. Grabręla Ozarkiewicza, ks. Walentego Pelca i Jana Gubate. Równocześnie wybrano komitet wykonawczy w którego skład, oprócz przewodniczącego i sekretarza, wchodzi:

pp. Mojse Kowalczyk, ks. Walenty Pelc, ks. Kornel Kopysciański, Jędrzej Kosiba, Józef Olszewski, Wacław Pieniążek, Jakób Piotrowski i Paweł Wójcickiewicz. Komitet ten wzywa ubiegających się o mandat poselski do Rady państwa z IV lub V kurji powiatu gorlickiego, aby kandydaturę swoją na ręce przewodniczącego komitetu do 1-go marca zgłoszili raczyli, poczem wyznaczony będzie termin do złożenia wyznania politycznego wobec walnego zgromadzenia. Przewodniczący Dr Kazimierz Sczaniecki. Sekretarz M. Galiński.

Z Komarna odebraliśmy wczoraj wieczorem następującą w wysokim stopniu przerażającą depezę: „Agitacja rozjuszona. Chłopi rozbijają Napadnięto Towarzystwo Zaliczkowe. Burmistrz i poseł sejmowy dr Leon Jakliński ciężko jest ranny. Zyciu grozi niebezpieczeństwo. Żądano pomocy wojskowej.“ Komarno należy w V kurji do okręgu: Przemyski, Mościska, Rudki, Sambor, Drohobycz. Ubiegają się tam o mandat ruski radykał dr Iwan Franko, socjalista Hudec, oraz dr Lechowski.

W gminach wiejskich Komarno wybiera z Samborem, Starem miastem, Turką i Rudkami; postem z tego okręgu był Teliszewski. Prócz niego ubiegają się teraz o mandat z IV kurji Michał hr. Dzieduszycki, adjunkt Karol Dawidowicz, Rusin Barwieszczuk, oraz p. Tytus Rewakowicz, radca sądowy z Podbuża. Jakkolwiek depeza tego nie donosi, zdaje się nie ulegać wątpliwości, że do krwawych zajęć przyszło podczas prawyborów. Jak dotąd w całym kraju prawyборы odbywały się we wzorowym porządku wbrew obawom, jakie istotnie zywiono. W Komarnie prócz antagonizmów socjalnych i partyjnych, musiały być w grze także antagonizmy narodowe.

W Chrzanowie odbyło się wczoraj dnia 25 lutego o godz. 11 rano zgromadzenie Komitetu wyborczego stronnictwa ludowego. Zwołał go Wojciech Małocha, wójt z Regulic. Przybyło 157 osób; między członkami komitetu była większość wyborców 4 i 5 kurji. Przewodniczył wójt Daton z Bołęcina, zastępcą jego obrano Małochę. Po zagajeniu zebrania przez Datonia przemawiali kandydaci na 5 i 4 kurję, a mianowicie pp.: Wójcik, W. Małocha, dr Danielak i dr Guńkiewicz. Po złożeniu przez kandydatów wyznania wiary i zapatrywań zabierali głos: Daton Stachura, Skołyżewski, Czech, Mucha, Kubin, Rzepecki, Lewandowski i inni. Na wniosek Franciszka Ptaka wezwano kandydatów, aby wraz z tymi wszystkimi, którzy nie są wyborcami, opuścili salę obrad. Gdy wezwani wyszli, zaczęły się obrady swobodne w sprawie kandydatów. Przemawiał dzielnie Fr. Ptak, poczem przewodniczący Daton poddał pod głosowanie kandydatury. Za drem Danielakiem oświadczyli się prawie wszyscy zebrani wyborcy. Uchwalono zarazem popierać tego kandydata całą siłą w 4 kurji, a na piątą kurję jednogłośnie uchwalono kandydaturę Wojciecha Małochy.

Gdy wezwano do sali kandydatów i oznajmiono im wynik głosowania, rozległy się oklaski po całej sali i okrzyki: „Niech żyją!“

Zgromadzenie zakończył Wojciech Małocha, wezwaniem wszystkich obecnych, aby uchwały komitetu starał się przeprowadzić w całym powiecie i aby solidarnie, zgodnie wszyscy wyborcy głosowali na kandydatów dzisiaj uchwalonych.

Wyborcy rozeszli się, śpiewając hymn narodowy: „Jeszcze Polska nie ginęła!“

OSTATNIA POCZTA.

Lwów 25 lutego (w południu). Hr. Cecylja z Mierów Badeniowa (matka prezydenta ministrów hr. Kazimierza Badeniego i marszałka krajowego hr. Stanisława Badeniego) zmarła tu dziś rano w 71 roku życia.

Fiume 25 lutego (w południu) Fabryka torpedowców w Hithead otrzymała od wszystkich niemal mocarstw zamówienia na torpedowce. Między innymi zamówiła Japonja 800 torpedowców, mających być dostawionymi w przeciągu pięciu lat.

Haga 25 lutego (w południu). Holenderski minister kolonij został napadnięty i znieważony przez anarchystę. Sprawcę zamachu aresztowano.

Petersburg 25 lutego (w południu). Ogłoszony został komunikat rządowy o umowie między Rosją a Japonją, zawartej w Moskwie i w Soulu, celem usunięcia wszelkich nieporozumień z rządem japońskim z powodu spraw koreańskich.

Petersburg 25 lutego (w południu). Z powodu wiadomości, podanej przez Now. Wrem., o nieporozumieniach, wynikłych przy spisie ludności w gubernji siedleckiej, Petersb. wiedz. stawiają zapytanie: kto mógł donieść i wystąpić z oskarżeniem ludności o opór, skoro prawo i oddzielne ogłoszenie ministra spraw wewnętrznych upoważniały każdego do dawania odpowiedzi według głosu sumienia.

Petersburg 25 lutego (w południu). Prawit. Wiest. ogłasza rosyjsko-japoński traktat i memorał w sprawie Korei. Komunikat Prawit. Wiest. oświadcza, iż układy te nie naruszają niezawisłości Korei, zatwierdzonej traktatem w Simonoski. Rosja i Japonja zaręczają wzajemnie tym traktatem go-

towość wspierania króla koreańskiego w utrwaleniu porządku.

Ostatnie telegramy „Głosu Narodu“.

Praga 26 lutego (rano). W Znaim antysemita postawili w kurji miast kandydaturę sędziego powiatowego Kanenrya, Czecha.

W Trebicz podczas prawyborów zwyciężyło 25 socjalistów.

Paryż 26 lutego (rano). Trybunał uwolnił Artona od kary, wymierzonej mu wyrokiem *in contumaciam* (w zaoczności) za przekupstwo.

Rzym 26 lutego (rano). Ras-Alula zmarł dnia 15 bm. w Abba-Scrima.

Wojna na Wschodzie.

Wiedeń 25 lutego (w południe). Wedle projektu hr. Gołuchowskiego ma najpierw nastąpić porozumienie między mocarstwami, czy najprzód autonomia Kreta ma być gwarantowana, a dopiero później Grecja przynuszona do zaniechania samodzielnej akcji — czy też — jak tego domagają się Niemcy — ma być najpierw usunięte „naruszenie prawa“ przez Grecję.

Projekt domaga się dalej, by sułtan dał mocarstwom mandat do pacyfikacji Kreta, któryby wykluczyła interwencję Grecji. Dopiero po uchwaleniu tych punktów mają mocarstwa porozumieć się co do sposobu reagowania na Grecję w razie, gdyby nie zechciała odstąpić od dotychczasowej akcji. Jako środek do tego zmierzają poleca projekt wysłanie ultimatum z zagrożeniem blokady wszystkich portów greckich.

Wiedeń 25 lutego (w południe). *N. fr. Fresse* donosi z Berlina, że między mocarstwami toczą się obecnie narady nie nad przedstawienie się mającym Grecji *ultimatum*, lecz nad środkami przymusowymi, jakich mają znowu zamiar użyć mocarstwa. Wyłożył się ponownie projekt blokady.

Berlin 25 lutego (w południe). Według informacji dzienników toczą się obecnie rokowania między mocarstwami nad *ultimatum*, jakie ma być wystosowane do Grecji. Wiadomość o szczegółach przyszłej konstytucji Kreta, o tem, że gubernator nie będzie ani Grekiem, ani Turkiem, są przedwczesne. Szczegóły nie były jeszcze przedmiotem narad. Mocarstwa postawiły dotychczas tylko zasadę, że Kreta otrzymać ma obszerną autonomję pod zwierzchnictwem władzą sułtana, a nie ma przejść pod panowanie Grecji.

Berlin 25 lutego (w południe). *Voss. Ztg.* otrzymuje sensoryjną depeszę z Kanae treści następującej: **Z portów tureckich bombardowano wczoraj i przedwczoraj miasteczko Suda. Turecki parowiec wojenny „Sudabil“ strzelał również do obozu chrześcijan, ci jednak nie odpowiedzieli na ogień, bojąc się, by floty mocarstw nie zaczęły strzelać do nich.**

Konstantynopol 25 lutego (w południe). Flota ma wypłynąć w 3 oddziałach co 20 dni, by krażyć między Kretą a Grecją. Wiadomość o przyzwoleniu sułtana na autonomję Kreta jest przedwczesną.

Konstantynopol 25 lutego (w południe). Według urzędowej informacji wysłano z Azji Mniejszej do Salonik i Monasteru nie 64, ale 72 bataliony rezydów. Dzisiaj ma być znowu dziewięć batalionów gotowych do drogi koleją. Postanowiono ostatecznie rozdać żołnierzom karabiny Mausera. Minister marynarki zażądał 5000 mauserowskich karabinów. Okręt przewozowy „Ismid“ odpłynął wczoraj z amunicją i żywnością do Kreta.

Konstantynopol 25 lutego (w południe). Turcja skoncentrowała nad granicą macedońską 90.000 ludzi.

Rzym 25 lutego (w południe). *Italia* oświadcza, że nie przyszło dotąd do porozumienia między mocarstwami. Grecja odstąpiła od swego odpornego zachowania się względem żądań mocarstw wskutek upomnień Rosji.

Ateny 25 lutego (w południe). Niewiadomo dotąd, czy rządowi wręczono już zbiorową notę mocarstw.

Ateny 25 lutego (w południe). Krają tu pogłoski, że królowa grecka złożyła godność honorowego admirała floty rosyjskiej, ponieważ jej zdaniem, nie może onapiastować żadnej godności we flocie, która strzelała do Greków i prawowiernych chrześcijan. Rząd grecki odrzucił nowe propozycje mocarstw.

Ateny 25 lutego (w południe). Kanea pali się od wczoraj rana. Turcy podrażnieni odmową komendantów flot europejskich na prośbę obsadzenia Kandano, podłożyli ogień w dzielnicach chrześcijańskich i pod publiczne budynki. Między innymi zburzono konak gubernatora. Naturalnie postępkiem obudził w ludności nowe wzburzenie przeciw Turkom.

Ateny 25 lutego (w południe). Pożar zniszczył zupełnie pałac gubernatora. Z okrętów wysadzono na ląd sikawki i wojsko w celu gaszenia ognia. Aresztowano kilku Turków podejrzanych o podpalenie, jednak niebawem wypuszczono ich na wolność. Obiega pogłoska, że bengaziosowie grozili wielkim pożarem w całym mieście.

Kanea 25 lutego (w południe). Żądaniu konsułów, aby w Selino wysadzić na ląd załogę europejską, w celu umożliwienia zamkniętym Muzułmanom odwrotu ku zatoce, uczynili komendanci okrętów zadość o tyle, że postanowiono wysłać statki do Selino i nie wysadzając żołnierzy na ląd, osiągnąć zamierzony skutek.

Kanea 25 lutego (w południe). Od dnia 22 b. m. ustały ataki. W okolicach miasta panuje znacznie większy spokój. Okręty stoją przy wybrzeżach zatoki. Francuski statek wojenny „Suchet“ wziął w Sita na pokład około 300 rannych chrześcijan i Muzułmanów. Lekarze udzielają im pomocy.

Kanea 25 lutego (w południe). Przywódcy Greków kretańskich wysłali do admirałów protest formalny przeciw ostrzeżeniu wyspy. W liście tym zaklinają oni Europę, by nie przeszkadzała im w szlachetnej walce o niepodległość i nie wydawała bezbronnym Kretańczyków w ręce Turka.

Wiedeń 26 lutego (rano). Wczoraj przyszło do zaburzeń ulicznych z powodu wojny na Krecie. Studenci greccy, włoscy i słowiańscy usiłowali odbyć zgromadzenie pod przewodnictwem dra Christomanesa, lecz policja rozpedziła ich z kawiarni, a rektor odmówił im sali uniwersyteckiej. Demonstranci udali się następnie przed dom konsula greckiego i tam jednak straż policyjna udaremniła wszelkie manifestacje. Podobnie spełzył na niczem projekt objawienia oburzenia redakcjom żydowskich dzienników wiedeńskich.

Wiedeń 26 lutego (rano). Zdaje się, że nastąpiło porozumienie mocarstw. Najuczciwszy ze wszystkich projekt hr. Gołuchowskiego, aby przede wszystkim zażądać mandatu od sułtana dla mocarstw, co do przeprowadzenia autonomji na Krecie, nie utrzymał się. Przyjęty został, jak się zdaje, projekt Murawiewa, niezadający wyraźnego od sułtana mandatu i proponujący równoczesną akcję w Atenach i w Konstantynopolu. Utrzymuje się pogłoska, iż przywrócenie porządku na Krecie, powierzono będzie nie Włochom, lecz Austro-Węgom.

Berlin 26 lutego (rano). Rząd grecki oświadczył, że gotów jest wycofać wojska z Kreta, jeżeli otrzyma zarcęzenie, że Grecji powierzony zostanie mandat przywrócenia porządku na Krecie. Mocarstwa sprzeciwiły się temu projektowi. Królewskie rodziny duńska, angielska i rosyjska wywierają ciągle nacisk na króla Jerzego, ażeby ustąpił przez wzgląd na pokój europejski.

Sofja 26 lutego (rano). Stoilow oświadczył w Izbie, że rząd bułgarski sympatyzuje ze stanowiskiem Grecji. Rząd śledził bacznie wypadki; przeprowadzenie reform jest rzeczą mocarstw. Księstwo bułgarskie musi, jeśli nie chce być burzycielem europejskiego pokoju, unikać wszelkich awanturnych kroków i czekać wyniku tyczących się rokowań.

Konstantynopol 26 lutego (1 no). Jenerałowie dywizji: Omer Nesząd Basza, Omer Ruszdi Basza, Hairo, Memduh, Hakkı i Hamdi basza zamianowani zostali komendantami sześciu dywizyj na greckiej granicy z kwaterami w Ellassona, Grevena, Szekiat, Czai-Hissar, Leftokarja i pewnym punkcie pomiędzy Ellassona a Leftokarją. Naczelnym wódzem tureckich wojsk okupacyjnych, marszałek Edhem-basza, odjeżdża jutro na granicę grecką.

Paryż 26 lutego (rano). *Temps* oświadcza, że fałszywą jest wiadomość (?) jakoby austriacki minister wspólnych finansów Kallay miał być upatrzony na jenerałnego gubernatora Kreta.

Kopenhaga 26 lutego (rano). Panujące domy duński i rosyjski miały wezwać króla greckiego, by nie burzył pokoju europejskiego.

Ateny 26 lutego (rano). Car miał zatelegrafować do króla greckiego w tym duchu, że sprawa kretańska nie jest jeszcze dojrzalą do rozwiązania jej w myśl życzeń Grecji.

Kanea 26 lutego (rano). Komendant jednego z angielskich statków udał się do obozu powstańców w celu ofiarowania swego pośrednictwa. Powstańcy oświadczyli jednak, że niewzruszenie wytrwają przy żądaniu, aby Grecja zaanektowała Kretę. Pułkownika Vassosa wezwano, aby nie czynił żadnych ruchów wojskowych. Vassos oświadczył, że będzie szanował miejsca, na których obecne statki zapuściły kotwice, ale że wewnątrz kraju będzie dokonywał w dalszym ciągu okupacji wyspy przez Grecję.

Londyn 26 lutego (rano). *Standard* donosi: W Yldiz-Kiosku odbyła się rada ministrów, na której postanowiono poczynić przygotowania do ewentualnego pochodu na Ateny wojsk tureckich.

Londyn 26 lutego (rano). Lord Salisbury oświadczył w Izbie lordów, że warunki, jakie stawia Anglja w sprawie kretańskiej są: 1) Kreta ma otrzymać autonomję; 2) Kreta ma pozostać częścią Turcji; 3) Grecja musi odwołać siłę zbrojną z wyspy, a wtedy wycofane będą także wojska tureckie. W razie oporu ze strony jednej lub drugiej mocarstwa użyją siły zbrojnej.

Londyn 26 lutego (rano). Między mocarstwami miało nastąpić w sprawie kretańskiej zupełne porozumienie.

Wiedeń 25 lutego. — (Po zamknięciu giełdy). Kredyty 60 75; Angiobanki 151 25; Länderbank 234 00; Staatsbahn 343 25; Lombardy 84 75; Renta majowa 101 00; Renta koronowa węgierska 96 95; Alpy 81 —; Tureckie 45 75.

Odpowiedzi Redakcji.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Panu W. G. autorowi „W sprawie pastwisk gminnych“. Serdecznie dziękujemy. Skorzystamy.

Panu K. Zaj. Zarządziliśmy dochodzenie. Składki ogłaszamy raz na tydzień, a zajmuje się niemi Administracja. Najlepiej tam posłać i żądać pokwitowania. Redakcja ma inne sprawy na głowie. W każdym razie za zwłokę przepraszamy.

Przenumeracji w Krakowie. Adres p. Adama Staszczki: Kraków, ul. Smoleńska. Adres p. Adama Beteikowskiego: Biblioteka Jagiellońska.

Choremu z nad Narwi. Prof. Pareński mieszka przy ul. Sw. Jana l. 1, na pierwszym piętrze. Ordynuje po południu u siebie w mieszkaniu. W każdym razie jeśli Sz. Panu zależy na tem, aby otrzymać przyjęcie w dzień przyjazdu, radzimy najpierw listownie się porozumieć.

Panu Bircz. w Br. Na Śląsku pruskim: *Katolik;* w Bytomiu w W. Ks. Poznańskim: *Oredownik.*

Dr W. Oburzenie pańskie na wydawnictwo „Kalendaryka lekarskiego“ podzielamy zupełnie. Protegowanie żydowskiej fabryki zasługuje na napiętnowanie.

Panu K. Z. Fotografję s. p. Józefa Rogosza dostać można w zakładzie Juljusza Miena, Kraków, ul. Podwale.

NADEŚLANE.

(Rubryka „Nadesłane“ nie pochodzi od Redakcji która też za nią odpowiedzialności nie przyjmuje)

Wyszedł z druku kurs I-szy Najlepszej Metody („Samouczek Polsko-Niemiecki“), przez Płato v. Reussnera, Wydanie XIV.

Ze podręcznik ten wysiada od lat 17 bardzo wielkie usługi przy nauce języka niemieckiego bez nauczyciela i zyskał sobie ogólne uznanie, o tem świadczy już sama cyfra edycyj i liczne podziękowania ze strony publiczności. Cena bardzo niska, bo broszurka obejmująca 15 arkuszy biego druku drobnego, w dosyć obszernym formacie, kosztuje wraz z Kluczem na końcu dziełka, tylko 85 ct., w oprawie 1.05 ct.

Wyszedł również z pod prasy VI-ty zeszyt „Samouczka Polsko-Francuskiego“ tegoż autora (Reussnera), Wydanie drugie. Cena egzemplarza 22 ct. Do nabycia we wszystkich księgarniach. Skład główny w księgarni: G. Gebethnera i Sp. w Krakowie tudzież Kubačka i Lange w Białej. 412

Płeć piękna w naszym kraju naturalną piękną cerą ale bardzo wrażliwą na dotkliwie zimno. Dla zabezpieczenia jej od ogorzenia, opierzchnienia i czerwoności a nawet od piegów, trzeba używać **Crème Simon, Pudr ryżowy i Mydło Simona.**

Należy baczyć na to, aby odróżnić preparata naśladowane od prawdziwych.

J. Simon 13. rue Grange Batelière w Paryżu.

W aptekach, magazynach perfum i bazarach całego świata. 133

Giesshübler z mlekiem

jest ze strony lekarskiej w obecnej porze zimowej, gdzie tak łatwo u dzieci występuje katar oskrzelowy, szczególnie polecony. Trzy części Giesshüblera szczawy miesza się z 1 częścią gorącego mleka i daje się do użycia. 26

Proszę wszędzie i zawsze żądać

tutek fabryki „Polonia“ Rudolfa Herliczki w Krakowie

gdź te są dotąd jedynie za najlepsze uznane. -- Nowy cennik tychże tutek opuścił właśnie prasę i jest wraz z próbkami darmo do nabycia.

Restauracja w Hotelu Pollera Wójcickiego w Krakowie. Obiad za 1 złr. 2352

"FLORA" Udzielam lekcji kroju, podług najswiezszej metody francuskiej, oraz i szycia wchodzące w zakres toalet damskich. — Panienci zamieszcowe znajdują miejsce. — Ul. Karmelicka Nr. 15. 506 3 4

OSOBA zdrowa lat 30, znająca się na wszystkich gałęziach gospodarstwa, może się wykazać chlubnymi świadectwami, poszukuje POSADY na prowincję Łąska, zgłoszenia przyjmuję pod literami M. W. Kraków ul. Szpitalna 2-3 1.3, Biuro M. Wolski. 537

Kolacja z 3 dań 75 ct. Zymałem duży transport losji kuropatw i jarząbków, sprzedają po 85 cent. sztuka.

Dla abonentów "Głosu Narodu" BIBLIOTEKA wyborowych Powieści i Romansów rocznik V z premją bezpłatną, znakomitą do wyboru

trzy pokoje przy ulicy Florjańskiej L. 3. III-cim piętrze

"Encyklopedia powszechna" wydania Noskowskiego w Warszawie, 2 grube tomy albo "WOJNA I POKÓJ" hr. Lwa Tołstoja 9 dużych tomów formatu Biblioteki kosztuje jak dawniej 8 złr.

Wieś około 300 mórg, rososzwskiej ziemi, 1 km. od Krakowa, z znanymi budynkami i zasiewami, ma sprzedania Jan Strycharski, Kraków. 34 0 10

Abonenci "Głosu Narodu" mają zniżone mimo tak kosztownej premii na 7 złr. Z premją inną to jest "Swobodny lot" Wenera powieść 2 tomowa albo "Nad jezioro" Józefa Rogosza powieść 2 tomowa, jak w roku przeszłym dla abonentów "Głosu Narodu" za 6 złr.

Wiek pokoj, kuchnia, dwa przedziały z gankiem na front z pięknymi widokiem, w zdrowym powietrzu, w Dębnikach do wydzierżawienia. Miejscowość wskaże "Głosu Narodu". 475 4 8

Biblioteka wyborowych Powieści i Romansów wychodzi od 1 Października. Dotychczas jest już w V-tym roczniku ukończona powieść satyryczno-polityczna, 2 tomowa, Józefa Rogosza "BLAGIERZY"

Administracja dóbr przy studjum rolniczym i kilkuletnią praktyką w znaczących dobrach, administracji dóbr od 1 lipca br.

jest to powieść uznana przez krytykę za jedną z najlepszych, przedwcześnie zgasłego powieściopisarza, którego pióro zanadto jest znane czytelnikom "Głosu Narodu", byśmy mieli potrzebę rozwodzić się nad jego zaletami. Rozpoczęty rozgłosny romans Jerzego Maldaque "PIĄTE: NIE ZABIJAJ". Prenumerata roczna 8 złr. (16 marek), półroczna 4 złr. (8 marek), kwartalna 2 złr. (4 marki), w Ameryce 5 dolarów. Przy zamówieniach z prowincji proszę dołączyć 50 cent. na opłatę pocztu.

Najlepszy wiodziwy angielski Imperial Porter znanej dobroci en gros i detal w MAGAZYNIE JULIUSZA GROSSEGO w Krakowie. Rynek, Pałac Spiski. 502 3 6

C. K. AUSTRIACKIE KOLEJE PAŃSTWOWE. 100 97 ?

Interes parcelacyjny w Krakowie około 1500 plant i wybudowanych gmachów, przy ulicy Jagiellońskiej, przy nowo otworzonej się mającej ulicy do odstąpienia

Wyciąg z Rozkładu Jazdy ważnego od 1 października 1896 roku (według czasu środkowo-europejskiego). Podróż z Krakowa (względnie z Podgórzem): 5:05 rano poc. międz. z Podgórzem Plasz., 5:11 rano poc. międz. z Podgórzem przystanku do Oswiecimy; ma tam połączenie do Wiednia i Wrocławia. — 6:31 rano poc. posp. Nr. 3 z Krakowa, 8:38 rano poc. posp. Nr. 3 z Podgórzem Plaszowa do Podwoleczysk; ma połączenie z Podgórzem Plaszowic od Suchy, w Rzeszowie do Jasła i Nowego Zagórza, a w Przemyślu do Chyrowa i Nowego Zagórza. — 8:50 rano poc. osob. Nr. 15 z Krakowa, 9:00 rano poc. osob. Nr. 15 z Podg. -Plasz. do Lwowa, ma połączenia w Podgórzu Plasz. od Suchy, Kalwarii i Wadowic, w Bierzanie do i od Wieliczki, w Tarnowie od Orłowa, w Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia, a w Przemyślu do Chyrowa, Stryja i Stanisławowa. — 8:40 rano pociąg międz. z Krakowa (przez Zwierzyn) 8:54 rano poc. międz. z Zwierzynca, 9:05 przed połud. poc. osob. z Podgórzem Plasz., 9:11 przed połud. poc. osob. z Podgórzem przyst. do Husiatyna przez Suchą, N. Sącz, N. Zagórz; ma połączenie w Kalwarii do Wadowic i Bielska, w Suchy do Żywca i Zwardonia, w N. Sączu do Orłowa i Koszyc. — 11:00 przed połud. poc. osob. Nr. 13 z Krakowa, 11:15 przed połud. poc. osob. Nr. 13 z Podgórzem Pl. do Podwoleczysk; ma połączenia w Tarnowie do Orłowa i Koszyc, w Rzeszowie do Jasła i Now. Zagórza, w Jarosławiu do Sokala, w Przemyślu do Chyrowa, Stryja i Stanisław. — 12:20 w połud. poc. międz. Nr. 461 z Krakowa, 12:35 popołud. poc. międz. Nr. 461 z Podgórzem Plaszowa do Wieliczki. — 2:49 popołud. poc. posp. Nr. 5 z Krakowa do Lwowa, ma połączenie w Tarnowie do Stróż, Jasła i Nowego Zagórza, w Lwowie do Podwoleczysk i Suczawy. — 2:48 popołud. poc. międz. z Krakowa (p. Zwierz.), 3:03 popołud. poc. międz. z Zwierzynca, 3:10 popoł. poc. międz. z Podgórzem-Plasz., 3:16 popoł. poc. międz. z Podgórzem przystanku do Oswiecimy. — 6:35 wiecz. poc. os. Nr. 17 z Krakowa, 6:45 wieczór pociąg poc. osob. Nr. 17 z Podgórzem Pl. do Rzeszowa, ma połączenie w Podgórzu-Plaszowic od Suchy, w Bierzanie od Wieliczki, w Tarnowie do N. Sącza. — 6:50 wiecz. poc. os. Nr. 1020 z Podgórzem Plasz., 6:56 wiecz. poc. os. Nr. 1020 z Podgórzem przyst. do Suchy, ma połączenie w Podgórzem Plaszowic od poc. Nr. 17 z Krakowa. — 7:15 wiecz. poc. międz. z Krakowa przez Zwierzyniec, 7:30 wiecz. poc. międz. z Zwierz., 7:40 wiecz. poc. osob. z Podg. Plasz., 7:46 wiecz. poc. osob. z Podgórzem przyst. do Chyrowa przez Suchą, N. Sącz, N. Zagórz; ma połączenie w Kalwarii do Wadowic. — 7:45 wiecz. poc. międz. Nr. 463 z Karkowa, 7:58 wiecz. poc. międz. Nr. 463 z Podgórzem Plasz. do Wieliczki, ma połączenie w Bierzanie od pociągu poc. Nr. 16 ze Lwowa. — 9:23 wiecz. pociąg posp. Nr. 1 z Krakowa, 9:15 wieczór poc. pospieszny Nr. 1 z Podgórzem Plaszowa do Podwoleczysk i Suczawy przez Lwów, ma połączenie w Rzeszowie do Jasła i N. Zagórza. — 10:55 noc poc. osob. Nr. 11 z Krakowa, 11:05 noc poc. osob. Nr. 11 z Podgórzem Plasz. do Podwoleczysk, ma połącz. w Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia, w Rzeszow. do Jasła, w Jarosławiu do Rawy ruskiej, Sokala i Belzca, w Przemyślu do Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Do dwóch uczniów średnich, znajdzie umieszczenie z wiktem i pow. naukach. Warunki przyjęcia. Wiadomość w Administr. "Głosu Narodu". 494 4 0

Kamienie jedna obok drugiej, z kamiennymi dziedzińcami, staj. wozownią — po zbudowaniu, nadające się do sprzedania. Wiadomość: J. Strycharski, "Głos Narodu".

Na Karnawał kwiaty do kotylnonów, bukiety balowe, ślubne i wszelkie inne wiązanki kwiatowe w jak najpiękniejszym wykonaniu, po cenach poniżej wszelkiej konkurencji poleca ZAKŁAD OGRODNICZY LUDWIKA FREEGE w Krakowie. 307 0 0

WIEŚ do sprzedania 2 1/2 mili od Krakowa, a mila od stacji kolei. 701 Obszar wynosi niespełna 200 morgów, w czem 45 morgów lasu. — Grunt orny pszenny w wysokiej uprawie. Budynki liczne i bardzo dobre. Dom o dziedzińcu ubikacjach. Blizsza wiadomość: w Adm. "Głosu Narodu".

Na Fabrykę, Garbarnię, parowę Pralnię lub jakikolwiek inny Zakład przemysłowy, bardzo zdalna realność 10 minnt p. szosie, za Podgórzem, z płynącą tuż wodą, obmurowana przestrzeń 2 morgowa, z obszernymi zabudowaniami różnorodnymi, pięknym i p. tr. domem mieszkalnym, jest z wolnej ręki zaraz do sprzedania. Wiadomość: J. Strycharski, 2782 Kraków. 0 0

EKONOM człowiek poważny, uczciwy, fachowo i praktycznie wykształcony, poszukuje umieszczenia zaraz pod skromnymi warunkami. — Adres poda Administr. "Głosu Narodu". 518 3 5

LEKCIJ udziela uczeń gimn., celujący, doskonały w niemieckim, który już był nauczycielem w Pbnzańskim. Of. złożyc w Adm. "Głosu Narodu" p. L. 50. 527 3-3

WIOSKA 243 mórg, 38 przy szosie, w pow. Wielickim, w dobrej pszennej glebie, z zasiewami, inwentarzem, dobrymi budynkami, w pięknej zdrowej okolicy, po 150 złr. przeciętnie za mórg, ma do sprzedania Jan Strycharski, Kraków.

Aparat do piwa na 3 beczki, systemu angielskiego, tanio do sprzedania. Adres w Admin. Dziennika. 533 3 3

ZDOLNY SUBJEKT fryzjerski, z elegancką prezencją zostanie zaraz przyjęty, płaca miesięczna 40 złr. K. Ryzmanowski ul. Szewska l. 2 w Krakowie. 539 2 2

Największy skład maszyn do szycia SINGERA oraz koszyków i rowerów Józefa IWANICKIEGO następcy

Na kredyt, za gotówkę zniżają cenę. Cenniki przesyła się franco. 385

Wieś w glebie nadwiślańskiej wyborowej, 35 1 km. od stacji kolei, około 500 mórg obszaru z lasem, bardzo pięknie zagospodarowana od wielu lat, ma z zasiewami i inwentarzem do sprzedania Jan Strycharski Kraków. 0 10

BERNACKI krawiec w Krakowie ul. Sławkowska l. 6 vis a vis Hotelu Saskiego

POLECA swój obficie zaopatrzonej skład sukna i kortów sprowadzanych wprost z pierwszorzędnych fabryk krajowych i zagran. na każdą porę roku. Dla uczniów szkół średnich MUNDURY z materiałów niezmierzających pod względem trwałości i wytrzymałości po cenach najprzystępniejszych. Wszelkie zamówienia w zakresie fachu wchodzić wykonuje ściśle na czas oznaczony, według najświeższych i najdokładniejszych danych. — Ceny bardzo przystępne.

Uprzejmie proszę żądać tylko prawdziwego kuracyjnego Cognacu francuskiego pod marką ochronną **Amazonka na koniu** firmy **Couriere & Comp.**, założonej w r. 1850 **spadkobierca G. Kondratowicz w Cognacu.** Jedyną polską firmą we Francji, reprezentowaną na wystawie lwowskiej we własnym pawilonie „Butelka“ i odznaczoną **medalem złotym**, posiada wielkie zapasy kuracyjnych prawdziwych **Francuskich Cognaców**, a szczególnie dotychczas nieprzewyższonego w surowości **Cognacu ministerjalnego**, który nabywać można we Lwowie, Krakowie, oraz we wszystkich renomowanych handlach, cukierniach i aptekach na prowincji. Z poważaniem **Ang. Charzewski** jen. zastępca ze stałą siedzibą w Krakowie, Basztowa 27.

Nakładem księgarni katolickiej **Dra Władysława Mikowskiego** w Krakowie wyszła świeżo książka do nabiorstwa pod tytułem: **388**

Wobec Boga.

Modlitwy poranne, wieczorne, podczas Mszy świętej, przed spowiedzią, po spowiedzi, przed Komunią i po Komunii świętej, odpustowe, do Trójcy Przenajświętszej, Sakramentu Przenajświętszego, do Pana Jezusa, do Ducha świętego, do Matki Boskiej, do świętych Pańskich, w różnych okolicznościach życia, za chorych, za umarłych, litanje, koronki do Matki Boskiej, Droga krzyżowa, pieśni różne, zebrał ksiądz **Antoni Chmielewski**, M. s. T. (str. 459 w 32-ct).

Wydanie ozdobione obrazkiem chromolitografowanym, na papierze walinowym. — Cena egz. bez oprawy 60 ct., w opr. w płótno angielskie, brzegi pasowe 1 złr. wa., w płótno angielskie, brzegi złoczone 1 złr. 25 ct., w wyborowy gładki szagryn miękki, brzegi złoczone 2 złr. wa. — Na porto należy dołączyć 15 ct.

Nowo otworzony

w tymże dniu poświęcony przez Wiel. ks. Fridricha (Jezuicę) **Warszawski Zakład Tapicersko-Dekoracyjny** w Krakowie przy ul. Basztowej Nr. 19 obok szkoły Sztuki pięknej w domu W. P. Słoneckiego,

wykonuje wszelkie roboty w zakresie tapicerstwa wchodzące po cenach bardzo przystępnych.

Polecam się łaskawym względem Szanownej P. T. Publiczności 556 1 3 z poważaniem **ADAM OBERSKI**.

KSIEGARNIA G. GEBETHNERA I SP.

w Krakowie,

poleca do nauki **języków obcych:**

H. Bergera najnowsze metody gruntownego nauczania się w krótkim czasie z pomocą lub bez pomocy nauczyciela, języków:

Niemieckiego (z kluczem) złr. 1.30, w opr. płóc. złr. 2.
Francuzkiego (z kluczem) złr. 1.30, w oprawie płóc. złr. 2.

Angielskiego złr. 1.60, w oprawie złr. 2, z przesyłką pocztową o 20 centów więcej.

Najlepszy i najobszerniejszy Słownik francusko-polski i polsko-francuski t. zw. emigracyjny złr. 8, w opr. w półskórek złr. 9.20.

Oddzielnie część **polsko-francuzka** złr. 6.50 455 3 10
francuzko-polska złr. 2.60.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Tysiącrotnie

przez W. W. Ziemianną za najlepsze uznane

NASIONA i ogrodowe NAWOZY sztuczne

do nabycia 528 3 0

w krajowym Domu Rolniczo-produkcyjnym

Ernesta Bahlsena w Krakowie

Biuro i skład ulica Karmelicka Nr. 21-23.
Skład komisowy: Lwów, Krasickich 12.

Firma kontrolna w związku ze stacją roln. w Dublinach i Wiedniu.

Dowodem wartości moich specjalnych hodowli jest eksport tychże właśnie do tych krajów, z których przedtem Galicja je pobierała.

Wszelkie gwarancje. — Kilko dziesięcioletnia reputacja.
Cenniki i wskazówki uprawy darmo i opłatnie.

Dziewiętnaste

Ogólne Zgromadzenie

TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO

Rękodzielników i Przemysłowców w Krakowie odbędzie się

w dniu **28 Marca 1897 r.**
o godz. **3 po południu**

w sali Izby przemysłowo-handlowej (Gmach pocztowy I piętro).

PORZĄDEK DZIENNY:

- Odczytanie ostatniego protokołu.
- Sprawozdanie Dyrekcji.
- Sprawozdanie komisji kontrolującej i udzielenie absolutorjum.
- Wnioski Rady Nadzorczej.
- Wybór 1 dyrektora i 2-ech zastępców.
- Wybór 4-ech członków do Rady Nadzorczej. 545 2 1
- Wnioski.

Kraków, dnia 17 Lutego 1897.

Przeses Rady Nadzorczej
Teodor Baranowski.

Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa w Warszawie.

FARAON, Powieść

Bolesława Prusa. 559 1 0

3 tomy złr. 4. — Przesyłka pocztowa 40 centów.
Skład główny w księgarni G. GEBETHNERA i SKI w Krakowie.

Do konwersacji dla 2 pańienek

poszukuje się **OSOBY**

mówiącej po **angielsku.** Blіsza wiadomość poste rest. **Repozycje dla K. R.** 1-2 555

Wioska W WĘGRZECH

200 roli, 200 lasu, 2 mile od kolei i miasta Eperies, jest za 36.000 złr., z których 18.000 złr. długu Bankowego na 5% pozostaje **do sprzedania.**

Wiadomość: **Jan Strycharski** 9 0 Kraków. 251

SUBJEKT lub praktykant

znający się na wyrobienie wódek **znajdzie umieszczenie** w Handlu w Krakowie. Zgłoszenia do Adm. Głosu Narodu. 1-3 549

Do odstąpienia

z powodu wyjazdu za granicę **Folwark Łęczkowce**

20 minut od stacji Kłaj w do-braci Państwa Staniąteckiego. z całym inwentarzem żywym i martwym, oraz z całym urządzeniem mieszkania.

Blіsza wiadomość: **T. Kwieciński** p. Kłaj. 1-3 552

OTWARTO

Zakład Kefirowy

przy ulicy Brackiej L. 17.

KEFIR nabywać można we **flaszkach** po 10 i 20 ct., — oraz na miejscu w **szklankach** po 6 i 4 centy. 548 2 4

KAMIENICA

II piętr.

wielka, ze stajniami i wozownią, oraz wielkim podwórzem w bliz-127 kości plant, 9 10

za bezcen ma do sprzedania **J. Strycharski**, Kraków, Jagiellońska Nr. 7. — Kapitał potrzebny 10 do 20.000 złr.

Piękna WIEŚ

koło Krakowa, oraz wielka kamienica koło plant w Krakowie, jest z wolnej ręki lub pojedynczo **do sprzedania** lub zamiany na mniejszą realność w Krakowie.

Blіsza wiadomość w Administr. 126 „Głosu Narodu“ 0-10

Nieszczęśliwa sierota, inteligentna starsza panna, liczy 55 lat, znajdująca się w krytycznym położeniu, błaga WWPań o obowiązek tylko za wikt, jest zdolną do gospodarstwa, do nauki początkowej, dzieci umie uczyć. Zgłoszenia pod **L. W. W.** poste rest. Biecz. 563 1 3

Ucznia

do zawodu Cukierniczego **poszukuje** CUKIERNIA St. Dobrowskiego w Krakowie, ulica 553 Zwierzyniecka l. 7. 1-3

M. Piątkowska Sprzedaż wędlin w Krakowie ul. Długa l. 24,

poleca zawsze świeże wyroby masarskie wszelkiego rodzaju z Limanowej, które ma zawsze w zapasie z czystego mięsa. 1-3 551

Nie drogo 450 fl.

Maszyna parowa o sile 4 do 5 koni w doskonałym stanie. Zarząd Brzezinki p. Tarnów. 562

Do wynajęcia zaraz:

- ul. Radziwiłłowska Nr. 14 pokój z kuchnią na II p.
- ul. Pawia dwa pokoje z kuchnią na parterze.
- ul. Stachowskiego Nr. 85 dwa pokoje i pokój z kuchnią. 561 1 3
- ul. Krowoderska Nr. 151 (w uliczce), sklep przy nowo otwartej ulicy, stajnia i wozownia.

Wiadomość u stróżów domów.

Pracownia obowią

męskiego, damskiego i dziecięcego poleca z najlepszych materiałów angielskich, francuskich i krajowych, najdokładniej wykonane i elegancki fason. Specjalność obowią dla Pań, na sposób angielski po mekku, z prowincji wystarcza raz na zawsze. **Wygodny burok.**

Wojechci Palczewski, ul. Szewska l. 12. 2057

DOBRA ziemski Folwark

w pow. Brodzkim, 2 kil. od stacji kolej, składający się z 350 li, 125 łak, 75 pastwisk, 10 m chmielarni, 150 mrg. lasu (z czego 25 mrg. stoi). Dwór mieszkalny w ładnym położeniu 85.000 złr., z którymi 45.000 złr. dług Tow. Kredyt. Zmsk. zostaje do sprzedania, lub do wydzierżawienia za 4.000 złr.

Folwark

1 1/2 godz. od st. kol. Oleszy 400 mrg. roli, 100 mrg. łak, mrg. do karczunku, 1600 mrg. szaru leśnego, w czem 600 mrg. kultur do 20 lat, 600 mrg. od 30 do 60 lat, (pół-sosny hłaciasty) 400 mrg. żrębów wanych na pastwiska, przynoszące stałe 100 złr. prócz znacznego odrobku dni roboczych.

Terpentyniarnia 400 złr. z o- wiązkiem brania za pieniądze sągów drzewa, 7 morgową chmielarnią. Budynek w dobrym stanie przeważnie nowe, za cenę 2400 złr., z czego 120.000 złr. dług kowcy, ma do sprzedania lub wydzierżawienia za 5800 złr.

Folwark

w pow. Żółkiewskim, 3 godz. koni od Lwowa gościńcem, mrg. ornej ziemi. 200 łak, pastwisk, 23 chmielarni, 1200 szaru leśnego, w czem 400 rebu, 800 morgów lasu wieku 20-40 lat (sosna, dąb, brzoza, ole Cegielnia własna. Budynek do Willa nowa za 240.000 złr. z długiem bank. 120.000 do spr- dania, lub za 6000 złr. do dzierżawienia.

Opisy przesyła za nadestaniem marki na 15 ct. 550

w Galicji wschodniej 6 folwarków:

- 4000 morg., w tem roli i 630, reszta 3270 piąkn. szaru lasu. Gorzelnia nowo urząd- na na 750 Hl. kontyngt. Wyt- tartak — kamieniołom — wa- pno, — budynki w dobrym stanie, kolej i stacja na miej- scu;
- 1300 mrg., w czem 550 roli, 750 lasu;
- 64 mrg., w czem 35 łak pią- knych, tuż przy stacji kole- miejsce bardzo zadne na iz- brykę.

Cena z dobrymi inwentarzami urzędzeniem 360.000 złr., zazy hipoteczne 158.000 złr.

Folwark osobny

1 km. od stacji kolej. 800 mrg. obszaru, w czem mrg. bardzo dobrej gleby sokiej kulturze — 120 łak, reszta las sosnowy, gorzelnia, młyn amerykański dobre budynki.
Cena 135.000 złr., ciężary 65.000 złr.

ma **Jan Strycharz** KRAKÓW do sprzedania

WIOSKA

1/2 mili od stacji kolej, nad rzeką Białą położona, — 428 mrg. obszaru mającego, w czem 250 użytkowego lasu, reszta roli i ogrodów, z dobrymi budynkami, dobrze zagospodarowy jest z powodu słabości wycięcia za 60.000 złr. bez in- wenytarza i kreścencji, zaś za 65 złr. w całości ze zbiorami i tym inwentarzem

do sprzedania

Polowa ceny może zostać na- poteca. — Wiadomość blіsza: Biurze „Głosu Narodu“ 2337 0 10

Kto pije **Kathreiner** Kneippowską kawę słodową?

Wszyscy którzy szanują swe zdrowie i chcą je utrwalić, a jednak nie chcą wyrzec się przyjemności z używania kawy, do której przywykli. Dodatek bowiem z kawy Kathreiner a niweczy powszechnie znane, zwłaszcza przy stałym używaniu tak zdrowiu szkodliwe działanie kawy ziarnistej, nerwy rozstrajające.

Wszyscy których zdrowie w jakikolwiek sposób doznało uszczerbku. Młancwicie dla tych, którzy czynią dolegliwości nerwowych i żołądkowych, okazała się „czysta“ kawa Kathreiner a w niezliczonych rzadach najwyborniejszym, najzdrowszym i najłatwiej strawnym napojem.

Wszystkie kobiety i dzieci, gdyż dla ich delikatnego stroju posilna kawa Kathreiner a szczególnie jest korzystną; to też ją dla jej miłego, łagodnego smaku chętnie, a nawet po niedługim czasie z wielkim ulubieniem piją czystą lub zmieszaną z kawą ziarnistą.

Wszyscy ci, którzy chcą żyć oszczędnie, a jednak chcą mieć napój smaczny, a zarazem zdrowy. Te zalety jedynie i wyłącznie w najwyższym stopniu znajduje każdy i każde podniebienie w Kathreiner a kawie jako dodatku do kawy ziarnistej lub w czystej. **Kathreiner a Kneippowska kawa słodowa** jest istotnie zdrową kawą domową, najczystszym naturalnym produktem w całych ziarnach, z najlepszego srodu wytworzona, która dzięki Kathreinerowskiemu sposobowi wyrabiania, przez najwyższe powagi wyprobowanemu, we wszystkich krajach zaprowadzonemu i za dobry uznanemu, nabiera ulubionego smaku kawy ziarnistej. Kathreiner a kawa łączy więc jedynie i wyłącznie z miłym smakiem obco krajowej kawy ziarnistej zdrowość, przez lekarzy uznane i potwierdzone zalety swojskiej kawy słodowej.

Proszę: Nie chcąc dać się wprowadzić w błąd lub skrzywdzić, trzeba przy kupowaniu pilnie uważać na znak ochronny tu obok od- bitych oryginalnych paczek z nazwiskiem **Kathreiner.** Paczki bez nazwiska „Kathreiner“ są nieprawdziwe.

Najprzedniejsze sliwki i powidła bośniackie, wszelkie gatunki serów i marynat, marmolady pomidorowej i owocowej Porter angielski wystawy, również piwo Pilzneńskie, Okocimskie, Bawarskie w butelkach

poleca jak najtaniej handel **EDMUNDA KLIMKA** w Krakowie, Linja A—B przy handlu pokoje do śniadań, wzorowa kuchnia.

Własnielka i wyawowcy: **Józefa Bogoszowa.** Papier z tabryki Braci Fiałkowskich w Białej. W drukarni W. Korneckiego w Krakowie 118